

כשהארץ תרגע

כשהארץ תרגע בסוף, כשהארץ תרגע,
תראה אנשים הולכים שוב אל הים,
עם שמשיות צבעוניות ושתיה קרה
על החול החם הם יקראו בעיתון

שכלום לא קרה
ובחדשות, הקריינית תשרוק סתם נעימה.

כשהארץ תרגע, אז אולי אני ואתה,
כשהארץ תרגע אז אולי גם אני ואתה.

כשהארץ תרגע בסוף, כשהארץ תרגע,
תראה חיילים יורים למטרה בלונה פארק,
מרוויחים פרס קמצני נורא...
המדים יהיו תמונות של נוף,

שם כלום לא קרה
ובקשר המפקד אז ישרוק סתם נעימה

כשהארץ תרגע, אז אולי אני ואתה,
כשהארץ תרגע, אז אולי גם אני ואתה...

איתן גלס

עלון מס' 1469 – 16/10/15

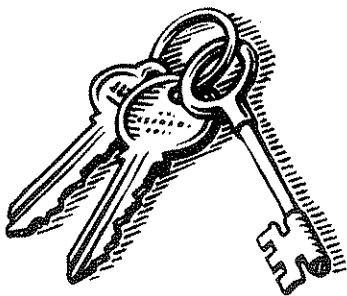
פתיח

בתפר שבין הקיץ לחורף הוצתה אש שמכלה את שארית האמון שאפשר לחיות כאן בשקט תחת גפננו ותאנתנו ולפצח גרעינים תוצרת חממה. וכבר לא משנה אם ישראל באמת מתכוונת לשמור על הסטטוס קוו (והיא מתכוונת) בהר הבית, כי מלחמות דת יש להן חוקים משלהן ומספיק שהניצוץ אחז בתיל הממעיד כדי שהפצצה תתפוצץ. אשר יגורנו בא לנו, והתשובה לחוסר הבטחון ברחובות היא לשלוח עוד ועוד גדודים חמושים לרחובות הערים. בוסניה במיטבה.

אשדות מצביעה שיוך. שאלתי את זוהר יחיאלי מה היא מרגישה לנוכח ההצבעה שמתקיימת ברגעים אלה, והיא ענתה שמבחינתה זה רגע האמת של אשדות לקראת השינוי המיוחל, שיביא לכאן משפחות של בנים שיבנו כאן את ביתם לנצח, מתוך ודאות שהבית הוא ביתם והקרקע לא פחות. איזה מין אשדות צפויה לנו בשנים הקרובות? האם לא נתגעגע לאינטימיות של פעם, לאמירת השלום הבוקרית, לאהלך? האם יתרון הגודל הוא אינסופי, ועד כמה בתוך המציאות הזו תשמור אשדות על זהותה וייחודה מכל העמים. שיוך הוא ערך אם יודעים למנף אותו לתחושת בטחון והמשכיות, שיוך הוא נטל אם שומטים את הבסיס האנושי עליו הוא מושתת.

שבת שקטה!

אבנרון

ממנהל הקהילה

הכל פרי תהליכים שהבשילו בתוספת טביעת אצבעותיהם ובטוחני שעדי גל שתשוב בנובמבר בהיקף של חצי משרה עד ינואר 2016 עת תשוב למשרה מלאה, תמשיך, תפתח, תעמיק ותרחיב. שנהנה כולנו.

ויצברי. הם כאן עימנו, לומדים עברית, כבר בישורת האחרונה כאן לפני גיוס לצבא. נטמעים בנוף. רצים. משפחות מארחות במיטבן. תודה.

שנדע שגרה.

דורון

ספרי לי על שעון הקיץ

ספרי לי על שעון הקיץ
 ספרי לי על שעון הקיץ
 בתחילתו של סתיו חיי
 ספרי לי איך ומתי
 כשטיפסתי אל חלונות האור
 ללא סולם מתחתיי

ספרי לי על אותו החיץ
 שפער תהומות מול עיניי
 איך צמחו תלתליי
 כשהתנערתי מגלי הקור
 ללא קרן של חום מעליי

ספרי לי על אותו השער
 שנפתח בחריקה מול פניי
 איך עלו תפילותיי
 כשברחתי מדתי ילדותי
 ומצאתי בעצמי את אלוהיי

ספרי לי לאט לא
 ספרי לי מעט מעט
 ספרי לי אולי אדע
 ואפתור עוד בחיי את החידה.

יוסי אלפי

אתרי החגים הגיע ועמו סערת הפיגועים המעיבה על שגרת החיים שאנו כה מייחלים לה.

כולנו מחוברים, בעידן זה של רשתות חברתיות, למתרחש באופן רציף ועדכני. כולנו יוצאים ובאים, אבל כולי תקווה שבועה זו שאנו חיים בה, תמשיך להעניק לנו תחושת ביטחון.

לאחל לעצמנו שנת שגרה זה בעייתי משהו, בעיקר לאנשים שרוצים לחדש, ליצור, לזום, לקדם ומי לא? אבל בימים כאלה אנו כה זקוקים לברכה: שנדע שגרה.

זה הזמן לחבר. אצלנו החיבורים הם באמצעות מערכת החינוך והתרבות.

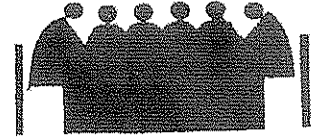
דקלה מועלם, מנהלת החינוך בגיל הרך, פוסעת פסיעות ראשונות במערכת. זו מערכת שבנתה אדמית והשקט והאיכות בה היא פועלת בימים אלה עומד לזכותה הניהולית. דקלה אשת מקצוע נעימת הליכות ובטוחני שתוביל את המערכת למקומות טובים.

מערכת החינוך החברתי בתהליכי התייצבות ובנייה. כל שנה מחדש יש לבחור מדריכים מובילים, יש לבנות את הצוות, יש להגדיר משימות. הזיכרון הארגוני קצר ויש להנחילו מידי שנה. זאת עושה גיא צליל באמצעות ליווי והנחיית הצוות.

יערה ועמר שני סיימו את כהונתם בחודש ספטמבר. האירוע האחרון אותו שרתו היה חג הסוכות (בהובלתם של דוד פונדק, מיכל פרידר, אילנית פרץ שדה, אפרת ספיבק, נעם שוחט, יונתן אלטר).

אני חושב שלא אחטא לאמת אם אומר שמילאו את תפקידם על הצד היותר טוב. זכורים לטוב - חידושי יום העצמאות, חג השבועות, המפגש החברתי בבריכה ובחוף כנרת. היתה שם אוירה של רעננות, חברים נוספים נרתמו לעשייה. עוד אציין כאן את קבוצת התיאטרון שהבשילה והופיעה בחגים (מצפים להמשך) והלהקה שנעמה כל כך לאוזן וללב.

במועצת קהילה

בדיון עלו הערכים החברתיים שחשוב לנו לשמור בהטלת היטל האיזון:

- השתתפות של כל חברי הקיבוץ
- יחסיות
- תמיכה בבעלי צרכים מיוחדים.
- מתן אפשרות לרמת חיים הוגנת.
- עידוד עבודה ופרנסה
- התייחסות ליחידים
- גורם מאזן בין המשכורות הגבוהות לנמוכות.

החלטה: להביא מודל פשוט שישמור על הערכים שהחלטנו עליהם.

הוחלט – יובא שנית לדיון

רשמה: אתי.

אישר: דורון

ביום שישי ה - 23/10 בשעה 11.00
ייערך טקס גילוי מצבה ליאיר
ברקאי ז"ל, בבית הקברות.

אירוע חילוני בלבד.

המשפחה

מפרוטוקול מועצת קהילה 19/15 מתאריך 7/10/15

רשת ביטחון - לקראת תקציב 2016 .

מטרת רשת הביטחון - להבטיח הכנסה מינימלית אשר תאפשר רמת חיים הוגנת.

הדרך: השלמת הכנסה לבית אב מהקיבוץ כאשר ההכנסה קטנה מרשת הביטחון.

הצעה- הכללת סבסוד החינוך, סבסוד דירות חיילים בהכנסת המשפחה/החבר, לצורך השלמה לרשת הביטחון.

החלטה: הכללת כל הסבסודים (כולל סבסוד החינוך, סבסוד דירות חיילים, סבסוד בריאות) בהכנסת המשפחה/החבר, לצורך השלמה לרשת הביטחון

היטל איזון- לקראת תקציב 2016 .

מס פרוגרסיבי נוסף המוטל רק על ההפרש שבין ההכנסה המשפחתית לבין תקציב רשת הביטחון המשפחתי.

מטרת היטל איזון – מיועד לצורך מימון הערבות ההדדית על סעיפיה השונים: השלמה לרשת בטחון, תשלומי חלף ביטוח לאומי (אבטלה חיכוכית, דמי אבטלה), קרן עזרה הדדית, קרן פנימית לסיעוד, הגדלת פנסיית מינימום, פנסיית שארים, דמי עזיבה, סיבסודים (תשלום למערכת החינוך, בריאות, רפואת שיניים, ארוחות פנסיונרים, העברה להורים בגין בר-מצוה וחתונות, דור צעיר- לימודים)

הצעה:

1. הגבלת היטל איזון ליחיד ל- 6 אש"ח בשנה.

2. להגדיל את המדרגות הפטורות מהיטל איזון למשפחות מ- 1,000 ש"ח ל- 2,000 ש"ח.

3. הכללת הסבסודים הניתנים בהכנסה החייבת היטל איזון.

ארכיון אשדות יעקב איחוד

העורכים הם ד"ר מרדכי בראון ופרופסור מאיר חזן.

הספר יצא בהוצאת יד בן צבי, והמכון לחקר כוח המגן ע"ש ישראל גלילי."

שבת שלום,

שאול ינאי

מלך טוב

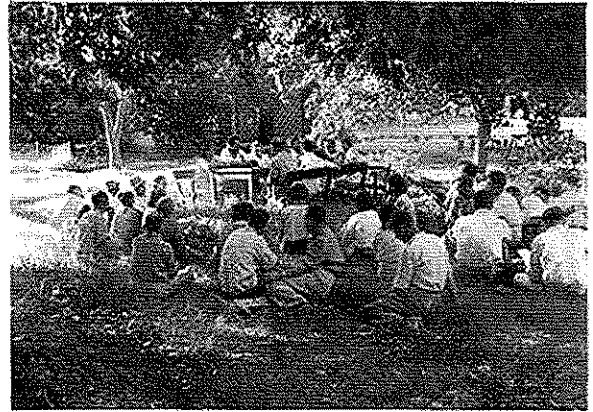
להוצאת ולידון פונדק

להוצאת הנכד - אמיר

בן זלצמן והדד

מלך טוב ממשפחה!

ביקורו של יעקב צור בארכיון

בסוף חודש יולי הגיע לארכיון דר' יעקב צור, לשעבר חבר כנסת ושר מטעם סיעות המערך והעבודה. בשנים 1976-1981 כיהן צור כמזכיר הקיבוץ המאוחד ובתקופתו הוחלט על איחוד בין איחוד הקבוצות והקיבוצים לקיבוץ המאוחד והקמת התק"ם. ב-2011 צור השלים את לימודיו לתואר שלישי בחוג ללימודי ארץ ישראל באוניברסיטת חיפה, ולתואר הד"ר כתב את חיבורו "שלמות הארץ בדרכם של טבנקין והקיבוץ המאוחד".

יעקב צור הגיע לארכיון לצורך איסוף חומר למאמר מכיוון שאשדות יעקב ורמת הכובש נבחרו כמקרי בוחן בקו האש במלחמת העצמאות. ביקשתי מיעקב שיכתוב מספר מילים לעלון של אשדות כדי שאוכל לשתף את החברים במהות ביקורו. וכך צור כתב:

"תודה על הנגישות לחומר הארכיוני שסייע לי בכתיבת המאמר.

שם המאמר – קיבוצים בקו האש במלחמת העצמאות – מקרה בוחן של קבוץ אשדות יעקב וקבוץ רמת הכובש.

המאמר יהיה בספר חדש בסדרה "החברה האזרחית במלחמת העצמאות". הכרך הזה יעסוק בהיבט המעשי, כלכלי וארגוני בתקופת המלחמה.

מי מכיר ? מי יודע ? סיפור בלשי עם סוף טוב

(הודות לעבודתו של שאול על האתר הזה, העלתה לחיצת כפתור גם את תמונת המצבות של השניים). עם המידע הנוסף שאספנו, התקשרה חנה לאימה ולסבתה כדי לוודא שאכן משה ניסני הוא הבן-דוד שחפשו... ואכן כל החוטים נקשרו ל**משה ניסני**.

חנה מאוד רצתה להגיע לבית קברות, לעלות לקברו. עמליה לקחה אותה בקלנועיתה, וחגי ואני באופניים אחריהן הגענו לבית הקברות, וגם כאן השתמשנו שימוש חוזר בזיכרון של עמליה ומצאנו את שני הקברים סמוכים זה לזה. חנה הצטלמה ליד קברו של **משה ניסני** ושל חברו **יוסף אברושמי**.

חזרנו כולנו הביתה. קצת עייפים, אך בהחלט מרוצים שהצלחנו לעזור למצוא קבר מלפני 65 שנה שעד אותו יום איש מעולם לא פקד אותו.

ברוריה שרון

לאחר יום קיבלה ברוריה מכתב תודה נרגש מחנה. זהו המכתב :

5/10/2015

בוקר טוב ברוריה היקרה.
אחמול כשנפגשנו היתה לי התרגשות רבה. היה ממש מרתק לפגוש אותך ואת חברייך עמליה וחגי.
אתם אנשים מקסימים, איכותיים מהסוג שכבר לא פוגשים היום. רציתי להודות לכם על העזרה והטיפול בעניין המשפחה שלי, ולאחל לכם בריאות ואושר ושנה טובה ונהדרת.

*כל טוב והמון תודה על כל התמונות
להפתאם*

*חנה אלכסנדר
(אמא של שרון אלכסנדר אבא של חגי)*

היה פעם מדור ב"קול ישראל" שנקרא חיפוש קרובים. המוני ישראלים כתבו אז לאותו מדור (או פינה ברדיו) שיעזרו להם למצוא קרוב משפחה שאולי שרד ... אבל זה היה כאמור מזמן לפני כ-67 שנים.... וכעת יש לנו סיפורים אחרים.

לפני כשבוע נכנסה לספריה **חנה**, אמא של **שרון אלכסנדר** מ"גרעין צבר". הציגה את עצמה, הוציאה תמונה גדולה של משפחה שצולמה באשדות יעקב בשנות החמישים. "זאת תמונה של המשפחה שלי שעלתה ארצה מאירן, אמרה, ולפי הסיפור של סבתי כל המשפחה שהתה באשדות יעקב תקופה מסוימת. האם תוכלו לעזור לי לקבל ידע נוסף, ובמיוחד על בן-דוד של סבתי".

בספריה היינו יואב, חגי ברון ואנוכי. ורצינו מאוד לסייע לה. התקשרנו לשאול ינאי אך זה יום הפלחה שלו והוא בשדות. כמובן התקשרתי לעמליה שהמוח שלה הוא מטמון ידע על אשדות. בקשתי שתבוא לספריה לסייע לכוחות. מיד עם בואה שמעה את הסיפור ונזכרה שב-1950 הגיע נוער עולה מאירן ששני בחורים שלו טבעו בירדן. חנה אישרה את דבר הטביעה, היא שמעה אותו מפי סבתה שלה, וסיפרה שהטובע הוא בן-דוד שלה שאת שמו אינה זוכרת, אך מחפשת מידע אודותיו.

תוך כדי שאלות והתלבטויות, נזכרה עמליה שכאשר ראינה את **שרה הראל**, היא העלתה סיפור על טביעה של שני חבריה מהנוער הפרסי. מיד התקשרנו לשרה והיא אכן תרמה מידע חשוב למאמץ. וכך התנהלו להן שיחות טלפוניות מהספריה לשרה הראל ומשם לסבתא של חנה במרכז הארץ, והכל כדי לאמת את הנתונים והעובדות.

תוך כדי כך ניסה **חגי** לחפש מידע באתר לא כלשהו, ועמליה הציעה שנסתכל באתר הנצחה שהקים שאול ינאי. הבעיה היתה שאף אחד מאיתנו לא זכר איך קראו לשני הטובעים, ולכן התחלנו באות א'. ולהפתעתנו, ולמי שמאמין במזלות, השם הראשון היה **אברישמי**. לחיצה נוספת הראתה לנו שבעלון הקיבוץ מיום 30.6.1950 נכתב **שאברישמי יוסף ומשה ניסני**, שני חברים חדשים שהגיעו מפרס, טבעו בירדן.

חשמל מראש ההר

מדוע בחרה דגניה שלא לשלב בפרוייקט האנרגטי גם יזמות תיירותית, בעיקר על רקע הקמתו בסמוך של 'מצפה נח'. בתנאים שקיימים היום, מסביר בלקינד, אין אופציה ממשית לתיירות בסירין, וכל עוד המצב המשפטי לא ישתנה, אין טעם והגיון להשקיע בזה כסף, לפחות לא בשלב הזה.

מי שכן הלך לכיוון של תיירות אנרגטית (ראה בהמשך) הוא קיבוץ מעלה גלבע, שבשטחיו מוקמות שתי תחנת כח נוספת, ובמקביל להן, מרכז מבקרים גדול ומושקע, שישרת את אלפי המבקרים שיפקדו את המקום.

על הקמת שלוש החוות (שתיים בגלבע ואחת בסירין בהקף כולל של 21.25 מגה וואט) מופקדת חברת 'אפקון' הישראלית כאשר יזם הפרוייקט הוא ד"ר אלי בן דב בשותפות עם משפחת שלמה שמלצר ז"ל (בעליה של חברת שלמה סיקסט).

דוד וייסברג מהנדס חשמל בהשכלתו, מנהל את הפעילות בשלושת האתרים, פעילות שכוללת תכנון, רכש והקמה. ברקורד של וייסברג שורה ארוכה של פרוייקטים ברחבי העולם וגם בישראל, המייצרים אנרגיות נקיות וביניהם חווה סולרית גדולה (מאה דונם) בעין-עברונה שבערבה.

טורבינת רוח, מסביר וייסברג, היא מכונה שממירה אנרגיה מכנית באנרגיה חשמלית. מדובר בגנרטור לכל דבר, אלא שבמקום מנוע דיזל מזהם שיסובב את הרוטור, עושים זאת להבי הטורבינה באמצעות ניצול הרוח. טורבינת הרוח מצוידת במערכות צידוד מתקדמות, על מנת לנצל את תנועת האויר באופן אופטימלי, והיא 'יודעת' להכווין בהתאם להנחיות שקבע לה חדר הבקרה.

פרוייקט טורבינות הרוח הנבנה בימים אלה במקביל- בגלבע ובסירין - בגבהים של 350-400 מטר מעל פני הים, הוא הגדול ביותר שהוקם עד כה בישראל, והספקי העבודה שלו עולים בהרבה על אלה של חוות הרוח שהוקמה לפני שנים ברמת הגולן ומנוצלת רק בחלקה.

המשך בעמוד הבא

מי שמביט מערבה לעבר סירין, לא יכול להתעלם משורת עמודים שהולכת ומוקמת לאורך הרכס. 'העמודים' הללו הן טורבינות רוח, שבעוד כחודשיים יתחילו לייצר חשמל נקי שמקורו ברוח. את הקרדיט צריך לתת בראש וראשונה לנשיא המדינה לשעבר שמעון פרס, שבועידת האו"ם לשינוי האקלים, שהתקיימה בדצמבר 2009 בקופנהגן, התחייב שעד שנת 2020 תפחית ישראל את פליטות גזי החממה שהיא מייצרת ב-20 אחוזים. טוב, אז זה לא יקרה בדיוק ב-2020 כמו שפרס קיווה, אבל לפחות הצבנו את היעד.

בין האנרגיות המתחדשות, שמור מקום של כבוד לאנרגיית הרוח, שתפסה תאוצה תרתי משמע, והיא המשאב הטבעי שמתפתח בקצב המהיר ביותר העולם, עם אפס פליטות של גזי חממה. בישראל, שמתחברת למגמה הכללית בעולם, נעשות בשנים האחרונות פעולות משמעותיות על מנת ליישר קו עם העולם, וסקרים שבוצעו בלא מעט מקומות בארץ מלמדים על פוטנציאל לא מבוטל הקיים בתחום זה.

אריק בלקינד דגניה א' החל ביוזמה של הקמת חוות טורבינות רוח ברמת סירין בהיותו מנהל אגודת המים של עמק הירדן, ורתם לכך את קיבוצו שהעמיד שטחים חקלאיים בסירין לטובת הפרוייקט. את המיזם התחלתי לגלגל ב-96 עם חברת חשמל, מתאר בלקינד, ואני מעורב בו לאורך כל התהליך; בתחילה בכובע אגודת המים וכיום תחת כובע דגניה א', תוך שיתוף פעולה מלא עם היזם והמפעילה - חברת אפקון. עד כמה זה משתלם לדגניה כלכלית? 'דגניה א' לא תפסיד מהעניין הזה', מצהיר אריק ונמנע מלפרט. לא מעט מתושבי האזור תוהים

חשמל מראש ההר – המשך

מה עלות הפרוייקט?

הפרוייקט המשולש יצא לדרך בזכות מימון ביניים של בנק הפועלים בסך 200 מיליון ₪ כאשר החזר ההשקעה מחושב על 6-7 שנים. על פי ההסכם עם חברת החשמל, תמכור חברת 'אפקון' את כל החשמל שיוצר בגלבוץ ובסירין ישירות לחברה, תוך הבטחה תעריפית לעשרים שנה.

מה נעשה בשטח?

נכון לאמצע אוקטובר העבודות מצויות בהילוך גבוה מאד כאשר 8 מתוך 11 הטורבינות שבסירין כבר ניצבות על תילן והשאר ימוקמו בימים הקרובים. מדובר בטורבינות שלושה להבים בגובה 44 מטר מעל פני הקרקע ובקוטר של 9 מטר לכל להב. תדר בקרה מרכזי שמוקם בימים אלה, ישלוט על הטורבינות ויווסת את פעולתן בהתאם לתנאים. הטורבינות מיוצרות במפעל 'קמסו' שבספרד ומובאות אל האתרים על גבי משאיות, שם הן מורכבות באמצעות מנופי ענק. צוותים מספרד יכשירו את המפעילים הישראלים וילוו אותם בשלבים הראשונים של ההפעלה. בנוסף לציוד הייעודי, רכשה חברת 'אפקון' מלאי גדול של חלקי תילוף, למנוע מצב שטורבינות יעמדו שלא לצורך, והיא ערוכה לתת מענה מיידי לכל תקלה שתתרחש. גורם עימו נמצאת 'אפקון' בקשר רציף, היא רשות הטבע והגנים, שתנחה את המפעילים בנוגע למועדים ומסלולי נדידה של ציפורים, כדי למנוע חלילה נזק אקולוגי.

מה בתחום התיירות?

קיבוץ מעלה גלבוץ שבשטחיו מוקמות במקביל לסירין שתי חוות רוח נוספות, החליט למנף זאת גם לתחום התיירות והלימוד, ובימים אלה הולך ומוקם שם מרכז מבקרים מודרני לנושא אנרגיות נקיות, שישא את שמו של שלמה שמלצר ז"ל - אחד השותפים לפרוייקט מטעם חברת 'אפקון'. מדובר בעסק חי ונושם שירכז סביבו תלמידים בכיתות הגבוהות לעבודות גיאוטופ

סוף בעמוד הבא

למרות העשייה הנראית היטב בשטח, וייסברג מביע צער על כך שמאז שנות התשעים של המאה הקודמת, התקדמה ישראל מעט מאד ביחס לעולם בתחום אנרגיות חלופיות, ואם אנחנו רוצים לבסס את מעמדנו כחברים בארגון המדינות המפותחות, על המדינה לתת עדיפות לתחום זה של אנרגיות לא מזהמות ולנטרל חסמים ביורוקרטים מיותרים.

וייסברג מציין שמתוך 15 ג'יגה בייט חשמל פוטנציאלי שמיוצר במדינת ישראל, חצי ג'יגה בלבד (3.3 אחוז) מקורם באנרגיות ירוקות, משמע שאנחנו רחוקים מאד מהיעד. הוא נותן כדוגמה את שכנתנו ממזרח, ממלכת ירדן, שמייצרת כעשירית מכמות החשמל של ישראל, אך כמות הפרוייקטים שעוסקים באנרגיה מתחדשת אצלם, כולל רוח, גדול משלנו. 'הכל ענין של השקפת עולם', הוא קובע.

איך אתה מסביר את זה?

במילה אחת - רגולציה. ההסדרה של נושא האנרגיות החלופיות, כרוך בהמון ביורוקרטיה, דבר שמקשה על ההתקדמות ושוחק יזמים. ד"ר אלי בן דב, אחד השותפים בחברת 'אפקון', מספר וייסברג, החל בבדיקות רוח בסירין בשנת 2000 ולקח לו 14 שנים לקבל הרשאה לביצוע, שזו תקופת נצח במושגים של יזמות.

באיזה סדר גודל מדובר?

מדובר על 25 טורבינות (11 בסירין, 14 בגלבוץ) בהספק של 850 קילוואט פּר טורבינה, במהירות רוח מכסימלית של 15 מטר בשניה. סך התפוקה של הטורבינות בסירין ובגלבוץ תעמוד על 21.25 מגאוואט, כמות דומה בהיקפה לזו שייצר רוטנברג בנהריים לפני 80 שנה. כמות זו לא תשפיע בשלב זה על משק החשמל הישראלי או על תעריפיו, ועשויה במקרה הטוב לספק את צרכי החשמל של אזור קטן כמו עמק הירדן. אבל... זו רק תחילתה של המהפכה הירוקה.

חשמל מראש ההר – סוף

לונדון לא מחכה לי

עד לפני ארבע שנים וארבעה חודשים הייתי צופה תדירות בתוכנית לונדון וקירשנבאום. אולי אף הייתי מתיימר ומגדיר את עצמי כצופה אדוק.

לידתו של בני בכורי סתמה את הגולל על אותן שעות של רווקות. בתחילה עוד עיניי צדה מעת לעת ראיון מזדמן עם מומחה לרטוריקה המפרש בגנו של אפיקורוס או אם שיח על מחשב הקוונטים או שמא הארלם שייק, אולם משעה שהקדימו את התוכנית לשעה 18:00 המציינת את אחת משעות הליכה של ההורות לפעוטות, נסתם הגולל סופית. רק עיניי העידו על הצער אולם דבר לא יכולתי לעשות.

עם הזמן והשנים שעברו אט אט החלה לקנן בי המחשבה או נכון יותר השאלה, האם לונדון וקירשנבאום יחכו לי? הרי מעת לעת העידו על עצמם כי זקני שבט הם. הטבע עושה כבשלו ולפני כשבוע ימים הצפוי קרה ונפרדתי מקירשנבאום. תחושת פספוס. תחושת מחסור. נדמה שהמשך תהליך ההיפרדות שלנו מאלו המשתייכים לדור הנפילים מלווה גם בתחושה של אין תחליף. האם דורות ההמשך יוכלו להצמיח את אותה חלוציות, תעוזה, יושרה, אמתיות, שנינות, אותה אנטי ממסדיות ממוסדת? כולי תקווה שכן... ובינתיים.. לונדון חכה לי! חכה!

יונתן שטינדל

ויכשיר דור עתיד של מדענים. מרכז המבקרים שיכלול 55 מקומות ישיבה, נבנה בהשקעה כוללת של 3 מיליון ₪, בשותפות עם משפחת שמלצר, ומתוכנן להפעלה במהלך 2016. במקביל לפעילות בתחום אנרגיות רוח, עוסק מעלה גלבע בקידום נושאים נוספים בתחומי האנרגיה ומקווה שחלקם יבשילו לכדי מימוש. סירין, בשלב זה לפחות, מחוץ לתמונת התיירות. אולי בעתיד.

אבנרון

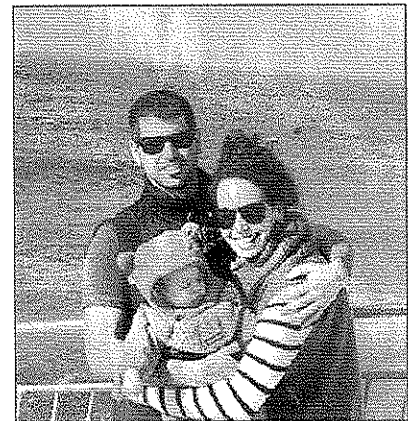
התרשימים באדיבות חברת 'אפקון'

לקראת חברות באשדות בנים חוזרים

עומרי ושיר מנטל

מתגוררים בקיבוץ כשנה.
גרים בבית 72 (ליד אילנה פולק)
מחכים לאפשרות לבנות את ביתם בקו כחול.
ילדים: גבע – בן שנה

עמרי - בן קיבוץ (רבקה ומוישי מנטל), בן 32
הנדסאי קרקע ומים במכללת רופין
+ תואר B.A. בחטיבת מנהל עסקים –
מכללת הבינתחומי הרצליה /
עובד כמהנדס יישומים בחברת "עמיעד
מערכות מים"
בעבר:

שירת כלוחם ביחידת דובדבן, עבד בחקלאות
באשדות, באבטחת ספינות נופש בחו"ל,
כמנהל בית אריזה במושב עין יהב, וכמשווק
תמרים במשק במושב משואה.

שיר - נולדה במושב אניעם בגולן, בת 30
B.E.D לימודי תואר ראשון "חינוך יצירתי
לגיל הרך" בשילוב תעודת הוראה.
עובדת כגננת חצי משרה בגן בקיבוץ רשפים.
בעבר:

שירתה בצבא כצפרית בבסיס תל נוף, חיל
האוויר.

היתה מדריכת נוער בתנועת "בני המושבים"
מדריכה בחינוך הבלתי פורמלי בדגניה א'
סייעת בגנים במושב "עין יהב" וגננת מובילה
בגן בהוד השרון.

מה הביא אתכם לאשדות?

נוף הילדות המוכר. תחושת השייכות והרצון
להיות חלק מקהילה.

מה אתם אוהבים לעשות בשעות הפנאי?

עמרי - עבודה בעץ והיסטוריה
שיר - אני אוהבת לקרוא ספרים, ספורט
וטיולים עם המשפחה. כמשפחה אנחנו
אוהבים לטייל בשבתות ולאכול ארוחת ערב
יחד.

איזה חג אתם הכי אוהבים בקיבוץ, ולמה?
חג שבועות זהו חג שזיכתו לחקלאות מחברת
אותנו לערכי ארץ ישראל וההתיישבות.

מה הדבר שאתם הכי אוהבים בקיבוץ?
את העובדה שנוכל לגדל את גבע במקום בו
גדל עמרי עם כל הזיכרונות היפים מהילדות,
וכמובן שהסבא והסבתא המדהימים שלו
גרים כאן.

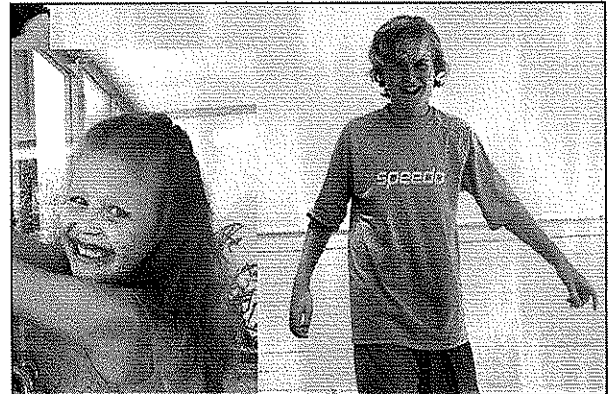
דמיינו את אשדות בעוד כ-15 שנה, מה אתם רוצים לראות?

אנחנו רוצים לראות קהילה שמשמרת את
התרבות המשותפת, קיבוץ שמוביל בתחום
החינוך, קיבוץ יפה, ירוק רחב ידיים ונעים.
שפניי הקיבוץ ימשיכו להיראות בדיוק כמו
היום.

המשך בעמוד הבא

לקראת חברות - סוף

עדי ותמיר גל

מתגוררים בקיבוץ כשלוש שנים.

גרים בבית 25

ילדים: יונתן – בן 11, רותם – בת 7, שירה – בת חצי שנה

עדי - עדי ילידת קיבוץ יזרעאל. בת, 39

הנדסאית עיצוב פנים במכללת עמה"י

עובדת באשדות בתפקיד רכות תרבות ופיתוח קהילתי מנובמבר 2013.

שותפה בועדת מיתאר ובצוות בינוי.

בעבר:

שירתה בצבא כמשקי"ת חינוך, מנהלת רכש

ושרות לקוחות במסעדות יוטבתה בעיר.

הקמה וניהול מסעדת "ביץ בר" קיסריה,

מנהלת אופרציות בפסטיבל "בומבמלה"

עיצוב פנים ושרטוט אדריכלי כעצמאית.

תמיר - תמיר בן קיבוץ (אסתי ואיציק גל) בן

40, בוגר הולידי אין טבריה ללימודי טבחות

סוג 4

עובד בחברת 'נורקייט' כ-12 שנים כשף מנהל

במטבחיים שונים. כיום מנהל אזור צפון של

'נורקייט'.

בעבר:

בצבא שירת כלוחם בעורב צנחנים, עבד בתמרים ונוי באשדות, מנהל מטבח במסעדת 'צל תמר', מנהל מטבח חדר אוכל אשדות מטעם חברת 'נורקייט', מסעדת יוטבתה בעיר – מנהל מטבח סניף הטיילת ת"א.

מה הביא אתכם לאשדות?

דווקא עדי היא זו שדחפה לחזור לאשדות, למרות שאני ה"בן קיבוץ".

אנחנו רוצים לחיות בקהילה, בישוב שיש בו יחד. הישוב שהוא גם בית מוכר וגם מקום של יחד בשבילנו הוא אשדות.

מה אתם אוהבים לעשות בשעות הפנאי?

תמיר אוהב ספורט, בעיקר לשחק כדורסל ולראות טניס. יונתן, הבכור, הכי אוהב לדוג ולשחק כדורסל. רותם אוהבת כל מה שקשור ביצירה ואומנות, ומוסיקה ושירה אוהבת את אמא...

יחד כמשפחה אוהבים לצאת לטייל.

איזה חג אתם הכי אוהבים בקיבוץ?

עדי – את חג שבועות. זה החג הכי יפה.

אני אוהבת את החגיגות הלבנה, עם הטעם של פעם. אווירת הישוב החקלאי, שימור הווי החגים הקיבוציים.

מה הציפיה שלכם מחברים חדשים

שנקלטים בקיבוץ?

שהיו אנשים מעורבים. בתרבות, בחינוך או בועדות השונות הקיימות בישוב. שיכירו את אנשי הישוב. זה מה שיוצר קהילה.

בקרב תהיו חברים ותוכלו להשפיע

ולהיטיב את הקיבוץ.

מה עולה בדמיונכם?

עדי-הייתי רוצה להחזיר חלק מהמסורות היפות של פעם, אפילו כטעימה.

להרגיש שוב את ההווי הקיבוצי הישן.

מקווה שבזכות תפקידי אוכל לממש את הרצון הזה.

תמיר – הייתי משנה את המטבח וחדר

האוכל וכמובן את מגרש הכדורסל.

זה מזכיר לי

אסוציאציות של יונתן

לבוריס את ה DVD ואמרתי לו אם התיקון פחות מ – 100 ₪ תקן לי. אחרי כמה שעות החזיר בוריס את המכשיר ואמר. מכשיר מצוין, החלפתי גומייה, שימנתי והכל טוב. כמה? 50 ₪ אבל אני כבר קניתי חדש. אז את ה DVD הזה, תרמנו לגרעין 'צבר'.

זה מזכיר לי שגרעין 'צבר' השווה אצלנו הוסיף המון רוח צעירה לקיבוץ. אחה"צ אחד הגעתי לבריכה עם הנכדים ורק הם היו שם, משחקים, צוחקים, צעירים... גם מהמשפחות המאמצות אני שומע קולות של שביעות רצון מהעניין הרב שנוצר עם התווספות בחור/ה צעיר/ה מארץ זרה, למשפחה. זה מחדש, מעניין, מאתגר, מסקרן. אני לא יודע כמה עלה לנו הפרויקט הזה, כלומר לכל אחד מחברי הקיבוץ ויחד עם זה נדמה לי שזה שווה. השכונה שהם גרים נראית מסודרת ומגוננת, הרוח הצעירה הנושבת במדרכות ועצם העניין של לתרום למשימה ארץ ישראלית, ציונית. שווה!

הדיבור על החבר'ה האלה מחו"ל **מזכיר לי** שלפני כחודש **הייתי בחו"ל** במסגרת קבוצת תיירים ישראלים שיצאה לפגוש את התיירות הכפרית המתפתחת בירדן. נסענו על "כביש הבקעה" הירדני וראיתי כפרים ועיירות עניות ומלוכלכות, חנויות דלות בצידי הרחוב, כבישים רעועים. שמעתי על מחסור חמור במים כאשר את המים אוגרים התושבים במיכלים המוצבים על גגות הבתים ומתכננים שיספיקו עד ההשבתה הבאה. ושוב הרגשתי שהמדינה שלנו היא גן עדן. אנחנו מקטרים, אבל מערכת הבריאות שלנו, המכונה קורסת, היא מעולה, מערכת החינוך שלנו המכונה רדודה – היא נפלאה. תמיד אנחנו משווים את עצמינו לקנדה או לסקנדינביה ומצהירים שנורא כאן. בואו נסתכל סביבנו ונהיה מרוצים ממה שיש לנו. ברוח הסמלים של חגי תשרי קוראים לזה:

ד.ב.ש = די במה שיש.

סוף בעמוד הבא

תיקונים. נפתח לי תפר בנעליים, אשתי אמרה שהגיע הזמן לזרוק אותם ואני התעקשתי שאפשר לתקן, תפר קטן...

אבל איפה מוצאים סנדלר? לאחר חיפוש ממושך, מצאתי בשוק בטבריה את סנדלריית סרגיי- בחור צעיר, מעולי ברית המועצות, מאד חביב ואדיב, תוך שעה ו – 15 ₪ הוא תפר את הקרע והרי לך נעליים מוכנות להליכה.

זה מזכיר לי את הסיפור על הזוג בן ה – 90 שחגג 65 שנות נישואין. שאל אותם הכתב: "איך אתם מחזיקים מעמד ביחד כל כך הרבה שנים?". ענתה האישה, בדורנו כשמשוהו התקלקל, לא זרקו אותו, תיקנו!

זה מזכיר לי שאיש התיקונים של נהרא – האירוח הכפרי (ושל הקיבוץ כולו) הוא **משה עדווי**, כל תקלה, אפילו שנראית בלתי ניתנת לתיקון – משה מתקן. מייצר חלק, ממציא חלק, מדביק, מבריק והדבר חוזר לקדמותו. משה אומר שאין דבר שאי אפשר לתקן ושכל בעיה היא בשבילו אתגר מחשבתי וביצועי וכמעט תמיד הוא יכול לו. לדבריו יש, אמנם, דברים שהתיקון שלהם עולה יותר מלקנות חדש (בעיקר בגלל הזמן המושקע בתיקון) אבל הוא לא יכול לזרוק ומשתדל לתקן. משה גם מייצר רהיטים גדולים וקטנים משולחנות פיקניק ענקיים ועד מעמדים לייבוש כלים. עובד מ 5:00 בבוקר ועד... כמה שצריך, לפעמים זה גם עד אחרי הצהריים. וכל זה כשהוא בן 80 ו... **משה, מאחלים לך בריאות לעוד הרבה שנים!**

זה המזכיר לי את בוריס, אבא של קטיה קיים. בוריס ידוע בעיקר כמתקן מכשירים חשמליים: מקררים, מכונות כביסה, טלוויזיות, טוסטרים. באירוח הכפרי הוא תיקן לנו מקררים שנדמה שנדמו, טלביזיות סרבניות ותמיד באדיבות רבה ובמחירים הגיוניים. לפני כחצי שנה ה- DVD המשפחתי שלנו, התחיל לזייף, ולא כל כך נשמע להוראות השלט. מה עושים? קונים חדש. את הישן אפסנתי במשרד שלי. יום אחד כשבוריס הגיע לטפל במקרר סרבן, נתתי

זה מזכיר לי - סוף

פרוייקט צבר מדיווחי התנועה הקיבוצית

צריך לשאוף לטוב יותר ויחד עם זה ליהנות מהדבש!

ועם מדברים על דבש זה מזכיר לי שבמרפסת הבית שלי יש מתקן האכלה/שתייה לצופיות. (לצופית קראו פעם יונק הדבש עד שהבינו שהיא לא יונקת אותו אלא מלקקת ושוזה לא דבש אלא צוף ולכן שינו את שמה). רוב השנה, ובמיוחד בקיץ מגיעות אליו עשרות צופיות ומידי יום הן מלקקות שם ליטר שלם של מי סוכר. בחורף הן נעלמות. בניסיוני להבין לאן הן נעלמות בחורף, מצאתי קטע מעניין על חיי המין שלהן או כמו שזה נקרא בשפה יפה יותר – קינון ודגירה. מתוך אתר המרכז לטיפוח ציפורי הבר בחצר ובגינה.

הצופית, כך נאמר, כמו רוב מיני העופות, היא מונוגאמית, כלומר שזכר אחד ונקבה אחת מאכלסים טריטוריה, מתרבים ואף מגדלים יחדיו את צאצאיהם. מחקר, שהתקיים בלב שכונת רמת אביב הישנה, כלל תצפיות על כ-60 זוגות של צופיות ושילב עבודה גנטית במעבדה, התברר שלא כך הדבר בדיוק. אמנם הזכר מאכיל יחד עם בת-זוגו את גוזליהם בקן, אך למעשה ב-46% מן המקרים לפחות אחד מבין שלושת הגוזלים הנמצאים בקן, אינו הצאצא האמיתי של אותו זכר. בבדיקות גנטיות לקביעת אבהות נתגלה בחלק מן המקרים שהאב הביולוגי הוא הזכר השכן. תופעה זו, הקרויה הזדווגויות מחוץ לקשר הזוגי, מתבררת היום כאסטרטגיית רבייה נפוצה במיני עופות רבים. כמו כן יש כיום עדות שהזדווגויות כאלה מצד הנקבה אינן בהכרח נכפות עליה על-ידי זכרים שכנים (תופעת האונס אינה קיימת ברוב מיני העופות), אלא הנקבה היא היוזמת אותן, בלי שבן-זוגה יהיה ער לכך. מהו היתרון האבולוציוני של אסטרטגיית רבייה זו, אם בכלל? הדעה המקובלת כיום היא שנקבה יכולה להוריש לצאצאיה גנים "טובים יותר" אם היא מזדווגת עם זכר שכן, בתנאי שהוא בעל כשירות גבוהה יותר מזו של בן-זוגה, בלי לאבד את הקשר הזוגי הקיים ובלי לאבד את השקעתו של בן-זוגה בהאכלת צאצאיה ובדאגה להם. ומה עושה בן-זוגה? הוא מנסה בכל כוחו לשמור על בת-זוגו לבל תפזול אל הזכר, בעוד שהוא עצמו מנסה גם מנסה לפרסם את עצמו אצל שכנותיו!

ההתלבטות שלי אם זה נכון רק לגבי הצופיות של רמת אביב או גם הצופיות הקיבוצניות מתנהגות כך.

שבת שלום - יונתן

פרוייקט "צבר" בתנועה הקיבוצית - בצמיחה

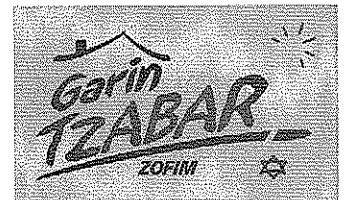
במהלך ישיבת המזכירות האחרונה סקרה איה שגיא, מנהלת פרויקט צבר בתק"צ, את הנתונים המכובדים המלווים את פרויקט צבר.

התוכנית, מיסודה של תנועת הצופים, באה להוות מעטפת חברתית תומכת לחיילים בודדים באמצעות הבניית גרעין ומתן ליווי צמוד.

מאז הקמת הפרוייקט (בשנת 1991) ועד ספטמבר 2014 הגיעו 2,466 חניכים, ב-103 גרעינים, ל-55 קיבוצים. קיבוץ יפתח מחזיק ב"שיא" של קליטת 14 גרעינים במשך השנים, ואילו אשכול היא המועצה האזורית עם המספר הגדול ביותר של גרעיני צבר (11 גרעינים).

מעבר לכך רשמה התוכנית הצלחה רבה שבאה לביטוי בכך שכ-30% מחברי הגרעין יוצאים לתפקידי פיקוד וקצונה, ומעל 70% מבוגרו נשארים לגור בארץ. מעבר לסקירה הנרחבת על הפרוייקט לאורך השנים, דיווחה שגיא על נתוני גרעיני צבר שהחלו החודש את פעילותם בקיבוצים, שהם חלק מרכזי בהצלחת הפרוייקט, באשר הם מספקים לגרעינים בית חם ומחבק. לחברי הגרעין מוצמדות משפחות קולטות שבהתנדבות מלאה מלוות אותם במהלך שירותם. בתנועה הקיבוצית רואים בחיוב את האלמנטים החיוביים הרבים שמקנה הפרוייקט לקיבוצים, ולפיכך הוקמה מנהלת רכזי צבר בקיבוצים, שבאה לקדם את ייצוג הקיבוצים והנושאים הייחודיים להם. לאחרונה מטפלת המנהלת בחתימה על חוזה חדש להשתתפות הקיבוצים. מזכירות התנועה הקיבוצית בירכה על שיתוף הפעולה עם תנועת הצופים, תוך שהיא מכירה במיקומה של תנועת הצופים בפרוייקט. במקביל, הסמיכה מזכירות התנועה את מנהלת צבר בתק"צ, להוביל מהלכים שיעמיקו את מעורבות הקיבוצים ויקדמו שותפות מוגברת שלהם בפרוייקט.

מסר: יונתן

החיים על פי 'צבר'

שחוזרים לקיבוץ אשדות יעקב איחוד בכל שבוע מחדש, וקוראים לזה לחזור הביתה.

רגב אורטל - וגיני דזדלוב

אין לי ארץ אחרת / אהוד מנור

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חודרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי
שינתה את פניה
לא אוותר לה,
להזכיר לה,
ואשיר כאן באוזניה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חודרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

לא אשתוק, כי ארצי
שינתה את פניה
לא אוותר לה,
להזכיר לה,
ואשיר כאן באוזניה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
עד שתחדש ימיה
עד שתפקח את עיניה

אין לי ארץ אחרת
גם אם אדמתי בוערת
רק מילה בעברית חודרת
אל עורקיי, אל נשמתי
בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי

בגוף כואב, בלב רעב
כאן הוא ביתי.

עשרים ושמונה יהודים מארצות הברית, קנדה, מקסיקו, צ'ילה, ארגנטינה, אוסטרליה, דרום אפריקה ונמיביה יושבים בחדר. זו אולי נשמעת כמו התחלה של בדיחה, אבל ב-19 באוגוסט האחרון זה בדיוק מה שקרה, כשגרעין צבר הגיע לקיבוץ אשדות יעקב איחוד. קבוצה של עשרים ושמונה אנשים מכל קצוות העולם, חלקם בני ישראלים וחלקם מעולם לא דרכו קודם על אדמת הארץ, התחברו יחד כדי להפוך למשפחה אחת ולהשיג את המטרה של כולם - להתגייס לצה"ל ולשרת את המדינה. זו לא תמיד משימה פשוטה - בקבוצה שהצעיר בה בן 17 והמבוגר חוגג בקרוב 25, ישנם אתגרים לא מעטים. אבל בקיבוץ ניתנו לנו מיטב הכלים כדי להתמודד איתה; אומצנו על ידי משפחות מארחות שפתחו בפנינו את הבית ואת הלב שלהן.

קיבלנו גם שלושה אנשי צוות מדהימים, שעושים כל מה שביכולתם כדי להיות ההורים השניים שלנו, יחד עם שתי מש"קיות מהצבא שחיות איתנו בקיבוץ ועוזרות לנו בתהליך הגיוס והקליטה בארץ.

בגרעין אנחנו חיים לפי לוח זמנים מסודר. את הבקרים אנחנו מבליים בלימודי עברית באולפן, ואת הצהריים בחדר האוכל ובניסיון להשלים שעות שינה. אחר הצהריים מלא בפעילויות שמטרתן להכיר לנו את החברה הישראלית ולגבש אותנו כקבוצה, ואת הערבים אנחנו מבליים אצל המשפחות המארחות ובעיקר ביחד. חודשיים מתוך שלושת החודשים של פרק הקליטה כבר מאחורינו, בקרוב המיונים לצבא יסתיימו והשירות יתחיל, שנתיים (או שנתיים ושמונה) של קושי, מאמץ, חוויות והרבה סיפוק.

לפני חודשיים הגענו לקיבוץ ובקרוב נחזור אליו כולנו בסופי השבוע על מדים, כבר לא כשאנשים יחידים, זרים זה לזה ולישראל, אלא כמשפחה גדולה של חיילים בודדים,

סיכום מרוץ לילה אשדות

- חלוקת חולצות - בחינה של הצבעים, האם צבעוני או שהכול יהיה באותו צבע - אנשים מאבדים את השפיות שיש להם אפשריות בחירה בעיקר מבוגרים.

- חלוקת חולצות- כל מי שנרשם מראש יקבל בזמן התשלום שקית עם חולצה ע"פ המידות שהזמין. הגיעו הרבה אנשים שלא נרשמו. יש כאלו שנרשמו ולא היו להם חולצות בגדלים טובים.

- מים – בסוף המרוץ היו חסרות כוסות ואלתרנו עמדת מים. בפעם הבאה יש להביא בקבוקים של חצי ליטר מלוג ולשמור אותם בקירור למקצים של 5 ו-10 ק"מ.

- מקצה 2 קילומטר כמעט כולם רצו קצת יותר בגלל בלבול. התדריך של ההכוונה צריך להינתן ע"י מנהל המרוץ. כדאי לפרסם מסלול לפני אירוע למי שרוצה להתאמן.

- בטיחות - רישום ומספור הרצים בכדאי שנדע שאכן כולם חזרו בשלום. יש לפרסם מראש על חסימת הכביש. יש לשלוט בזמן המרוץ על קטעים סטריליים של הכביש, כמו לדוגמה כביש היציאה מ'נהרא', כביש שבין המאוחד לאיחוד וכביש הנסיעה הראשי באיחוד.

- יש להקפיד שהמרוץ יחל כאשר הירח נמצא בזווית הארה. במקומות מסוימים וחשוכים יש לסמן בורות או מכשולים.

- תיעוד - יש למנות צוות תיעוד עם מצלמות ווידאו וסטילס ולהפיץ את האירוע לאחר מכן ברשתות הרלוונטיות.

הצוות המארגן מודה על שיתוף הפעולה.

צוות המארגנים

ביום שני 28/9, מוצאי חג ראשון של סוכות התקיים מרוץ הלילה הראשון אי פעם בעמק הירדן. המרוץ הינו חלק מפרוייקט אורח חיים בריא בקהילה האשדותית (איחוד ומאוחד) שמובל על ידי החינוך החברתי ובשיתוף מתנדבים מהקהילה - שי אורבך, מיכל פרידר, אורן ראובני, יונתן שטיינדל וליווי מקצועי צמוד של דני ויותם בארי. זכות גדולה בארגון והפקת האירוע לחברת הנעורים ואיתן המדריך.

בפגישות ההכנה למרוץ דובר על השתתפות של כ-100 איש, אך התברר שהציבור באשדות ספורטיבי במיוחד ובפועל השתתפו כ-250 ילדים, נוער, ובוגרים, שהגיעו מכל רחבי העמק. ציון לשבח על כמות הרצים קיבלו שחקני קבוצות הכדורסל של רז גל, קבוצת גרעין 'צבר' וקבוצת 'אריות העמק' (נערים שמתכוונים לגיוס).

שלושה מסלולים היו במרוץ: ילדים ומשפחות (כולל צעירים - כמו עדן בן ה-13) רצו למרחק 2 ק"מ, נוער ובוגרים רצו מסביב לשני הקיבוצים למרחק של 5 ו-10 ק"מ. מנצח מסלול 10 ק"מ הוא אילן בארי. ההשתתפות הרבה מעידה על העניין שיש לציבור באשדות בפעילות גופנית ממוסדת וראוי להפוך זאת למסורת חדשה בקהילה שלנו!

לקחים מרכזיים מהאירוע:

- חיזוק תחום הפרסום והשיווק, גיוס צוות גדול יותר, בחינת השימוש בסמס ציבורי (יוצר תלות), חיזוק השיווק האזורי.

- הרשמה – איתור תוכנה שבא אפשר להירשם ואחר כך להוציא דוח מסודר של כל הנרשמים. לא לסמוך רק על בן אדם אחד שיוציא סיכום. יבטיח רשימה מסודרת בעמדת התשלום.

- עמדת תשלום וחלוקת חולצות מלבד לחברת הילדים חייב להיות אדם מבוגר ואחראי

מרוץ הלילה האשדותי הראשון

ולקינוח כמה קוריוזים שליקט כתבנו

זקן הרצים' ללא מתחרים היה אברמיק חזן שרץ בלוויית אחד מנכדיו שנאלץ לקחת הפסקות מעת לעת כדי שסבא ידביק אותו...

ל-ירון חזן, בנו שלך אברמיק קרה דבר מוזר עוד יותר: בנו פשוט 'נעלם' לו במהלך הריצה ורק לקראת סיום הם נקבצו מחדש והגיעו יחד, כאשר עדה ובני משפחה נוספים, מעודדים מן הקוים.

אורת המרוץ והסטיקלייטים שעל הזרוע, הזכירה לאחד הילדים את חנוכה והוא פצח ב: "חנוכה חנוכה חג יפה כל כך..."

קבוצת רו גל הפגינה אחדות ומשמעת עצמית גבוהה לאורך הדרך עד קו הסיום של חמשת הקילומטרים, אלא שאז, שנים מרצי הקבוצה החליטו שהמרחק קצר מדי עבורם והמשיכו לסיבוב נוסף.

חלק מרצי האלפיים התלוננו על בורות מהתלים שהפריעו להם במרוצתם וחלק אחר על כך שנאלצו לרוץ עד בית הקברות וחוזר חלילה, במקום להסתובב במצפה אבנר. היכן היו מכווני התנועה? כנראה שהירת הסתיר אותם.

אנשי גרעין 'צבר' יצאו למרוץ כדבוקה אחת מלוכדת, אך כשהגיעו לאזור בריכת האגירה במאוחד הבינו שהקצב שפתחו בו היה מהיר מדי, ועצרו למנוחה.

רגע לפני הזינוק מלמד עידן גרינבאום את בנו טקטיקה מנצחת: "מתחילים בכל בכוח, מגבירים תוך כדי תנועה וגומרים בפיניש מסחרר:

ראשוני המגיעים במסלול הקצר היו ענבר אלתר ובנו, שגמעו את המרחק בפחות מעשר דקות.

אבנרון

מה קורה בחינוך - תחילת השנה ומבט קדימה

הצעירים לעין גב עם שייט ורכבות, די-וי יצאו לנחל יגור ולים, ז-ח טיילו במעיינות דרום רמת הגולן, וחברת הנעורים בילתה 3 ימים באילת ביחד עם נערי אפיקים.

במסגרת הנוער העובד פתחנו את השנה בחג המעלות המסורתי וקיימנו טיול של יומיים לילדי ז-ח לאזור הגליל המערבי. טיול זה הוא המשך לפתיחת שנה מוצלחת. צור, המדריך החדש, הכניס רוח חדשה, המדריכים הצעירים מראים מוטיבציה ורצון להמשיך, ללמוד ולהוביל את קבוצות הילדים הגדולות.

את שנת המצוות של ילדי כיתה ז' פתחנו במשחק משימות גדול של ילדים והורים. המשחק החל באשדות והסתיים בחוף קיבוץ כנרת. במהלך המשחק נדרשו ההורים והילדים להתמודד עם משימות כוח, משימות מח, חישוב מספרים, הפגנת כישורי ריקוד ויצירתיות רבה. המשימה הבאה של הילדים - השבעה, אותה מובילים ההורים. משימה זו מסמלת מעבר מילדות לבגרות, לקיחת אחריות ומחויבות. בהמשך השנה צפויות משימות התנדבות, טיול משפחות, פגישות עם נוער דתי, טיול במצדה, חלוצ בודד ומסיבת המצוות לקיבוצים.

חברת הנעורים עברה בתקופה האחרונה אירועים ותהליכים רבים. איתן, המדריך החדש, החליף את עומר. קיימת רוח חדשה ומוטיבציה, אך לצד התנדבות ומעורבות רבה בפעילות הקהילה, היו מספר אירועים חמורים ברמה הערכית. בוצע תהליך חינוכי בשיתוף עם ההורים, בוצעה הבחנה בין הנערים שפעלו באופן שלילי (טופלו באופן משמעותי) לבין שאר הנערים. במסגרת הטיפול גילינו קשר של שתיקה בחלק מהאירועים וביחד עם ההורים גם תופעה זו מטופלת. ראוי לציין את המעורבות והגיבוי של ההורים לפעילות המדריך ובכללם גם לטיפול המשמעותי שניתן. יש לנו חברת ילדים מצויינת וקיימת תקווה לשנה של צמיחה, מעורבות עשייה והתבגרות.

סוף בעמוד הבא

התחלנו שנה חדשה, סיימנו רצף של אירועים, חגים ופרויקטים קהילתיים. החודשיים הראשונים במערכות החינוך באופן מובנה מורכבים ומאתגרים. ילדים חדשים, מדריכים חדשים, קליטה, הכרות וגיבוש. המדריכים לומדים להכיר את הילדים, והילדים בודקים גבולות. ההורים לפעמים חסרי סבלנות ורוצים לקבל תוצאות מידיות. העבודה החינוכית, ההדרכה, בניית הקשר והאמון דורשים סבלנות רבה ושמירה על קור רוח. נדרש מהמדריכים לשמור על איפוק, לקבל ביקורת ולהכיל את הקשיים. בתוך כך למצב הביטחון במדינה והאירועים האחרונים יש השפעה על התנהגות של כולנו.

במצב בו הקיצונים משני הצדדים מובילים את הטון, נוהגים באלימות וטרור ופוגעים בבני אדם חפים מפשע, אנו רואים הזדמנות חינוכית לדבר עם הילדים, להסביר, לפעול בסובלנות, לקבל את האחר והשונה וללמוד להקשיב. ציון יום השנה ה-20 לרצח רבין ופעילות בנושא שתעסוק בערכים אלו יהיו בסיס לתכנית חינוכית שנתית בכל הבתים אשר תותאם לקבוצות הגיל השונות.

במסגרת מציאות מורכבת זו מבוצעת פעילות שוטפת רבה ומשמעותית. כך לדוגמה, בראש השנה הילדים חילקו שי ותפוח בדבש בשני הקיבוצים. בסוכות חברת הנעורים חילקה סכך לחברי שתי הקהילות וקיימנו את האושפיזין המסורתי בבית צפצפה (מאוחד) בהובלת עפרה, סער וצוות המדריכים. אירוע מיוחד זה אופייני באווירה נעימה ומזמינה, סוכה אשר נבנתה מחומרים מהטבע, ארוחת ערב על הטבון, ממרחים טעימים, עוגות של חברות הקיבוץ וברקע להקה מקומית של ילדי די-ו אשר נגנו ושרו מכל הלב (יותם שוחט, עידו בר-נוף, נבו ידידיה, מורי בריסי והמנטור נעם שוחט).

במוצאי חג הסוכות קיימנו את מרוץ הלילה של אשדות, כאשר את הצוות המארגן מחזקים נערי חברת הנעורים - רושמים, מחלקים חולצות ונמצאים בכל עמדות ההכוונה והארגון. פעילויות אלו ואחרות התבצעו במהלך חופשת סוכות עמוסה ומשמעותית. כל הילדים יצאו לטיולים:

בחינוך - סוף

מחנה רכיבה לבנות / אנטון דיסקלפאני

סיפור על אהבה ותשוקה, על מותר ואסור, על דרמה פרטית ומשפחתית ועל ההתנגשות ביניהם.

...תיאה נמשכת אל כל מה שאסור- ומוצאת אותו בכל מקום.

הזריחה / ויקטוריה היסלופ

סיפור סוחר ומעורר הזדהות על חברות, על נאמנות ועל בגידה. זהו מסע בסמטאותיה של עיר שזה ארבעים שנה עומדת סגורה ומסוגרת, אין יוצא ואין בא.

ספריה הקודמים של היסלופ: "האי של סופיה", "הריקוד של סוניה" ו"חוטים מקשרים"

לא ניפרד לעולם / סוזן לואיס

זהו סיפור על שתי נשים, האחת חיה מהיד לפה, והשניה יש לה הכל. הגורל מפגיש בין השתיים: המחלה האיומה שקטלה את אחותה של האחת פוגעת בשניה. והן עומדות מול חוסר ודאות ושברון לב והחברות פורחת ביניהן.

מעבר לקצה / סי-ג'יי בוקס

אם הלכת מעבר לקצה, איך תוכל לחזור?

קודי היה חוקר מבריק, אך נחשב תמיד לשוטר הבעייתי במשטרת מונטנה, אוהב לשתות ושונא לציית לחוקים. עד שגופתו של חברו הקרוב מתגלה בבקתה שרופה בהרים... הוא יעשה הכל כדי למצוא את הרצח, אפילו יעבוד לפי החוק.

שבת שלום!

ברוריה שרון

צוות המדריכים - במהלך החודש הראשון בוצעו כמה שינויים והתאמות בהרכב צוות המדריכים. נפרדנו משתי מדריכות על רקע אי התאמה ורצון הדדי להיפרד. חיזקנו את צוות ד'ו' באיתאל עשת, והחזרנו את מיכל פרידר להובלת כיתה ז' ושנת מצוות. בנוסף אליהם מחזק את הצוות באופן קבוע אורן ראובני (ימים ה'ו') וענבר לוי שיעביר חוג/פעילות בנייה וטיפוח סביבתי באמצעות חומרים מהטבע.

ולבסוף, לוקחים אוויר וממשיכים לתקופה של שגרה חיונית (עד חנוכה), בתקופה זו ניתן דגש לפעילויות חוץ, המשך גיבוש, נציין את רצח רבין, נעבור מעונת הקיץ לעונת החורף. נמשיך לחזק את הקשר והתקשורת עם ההורים ונקווה ליותר שקט אצלנו ובמדינתנו.

בתקווה לימים שקטים,

גיא וצוות המדריכים.

חדש על המדף

יום ראשון של חורף / שמעון שקין

הספר נפתח כמעט כמו חידה בלשית. כמעט – שכן אנו כבר יודעים את זהותו של ה"רוצח", יודעים מהי צורת המוות. נשאר לנו להבין רק את המניע...

אבוא בלי אויר / יעל ינאי

אישה אחת מגיעה לגיל 50 בדקה ה-90.

כבר עשתה וי על הכל, כמעט: משפחה, קריירה, שיגרה ופלוגה של חברות ממש-טובות. ואז במקום לשבת עם רגל על רגל, בוקר אחד היא לא יכולה יותר ככה...

כל הרעב שבעולם בפה שלה, והיא חייבת, ממש מיד, עוד חיים.

תרבות של סתיו

שמע וכתב וקצת גם חווה - יונתן

יום כיפור

בערב יום כיפור מתחלק הציבור האשדותי לכמה חלקים.

חלק אחד נאמן למסורת, אוכל ארוחה מפסקת והולך לבית הכנסת עם משפחתו. עשרות אנשים, משני האשדותים, גודשים את אולם בית הכנסת. חצר בית הכנסת שוקקת חיים של נשים וילדים (אם בגלל שעזרת הנשים קטנה מידי ואם בגלל שזו דרכן לציין את החג).

חלק אחר (כ- 50 חברים בוגרים מאשדות איחוד ועשרה נערים), אוכל ארוחה מפסקת או ארוחת ערב רגילה ומגיע לחדר האוכל לטקס / ערב יום כיפור קיבוצי שמופק כבר כמה שנים על ידי ברוריה שרון ולירון ראובני. בטקס הזה כמנהג ישראל: שומעים את כל נדרי, קוראים "יזכור" ועושים, הזכרת נשמות, על ידי שמראים תמונות של חברי הקיבוץ שנפטרו ב- 90 שנותיו. השנה הופיעו התמונות על רקע שירים ששר הציבור. בין השירים שובצו סיפורי חברים בנושאים שונים הקשורים ליקריהם, לחיי הקיבוץ או לחוויה אישית. היה מעניין. למחרת, ביום כיפור, הקיבוץ שקט ורגוע, יש את אלו ששומרים אמונים לבית הכנסת, יש המגיעים לבית הכנסת לחלקים החשובים להם כאשר בתפילת נעילה שוב מתמלא בית הכנסת והרחבה שלו בהמון משפחות וילדים שבאים לקחת חלק בתפילה או רק לשמוע קול שופר.

מעניין לשמוע מה קורה ביום כיפור בקיבוצים אחרים. הנה מה שדיווחו מהתנועה הקיבוצית.

יום הכיפורים תשע"ו: למעלה מ-180 קיבוצים ציינו את יום הכיפורים

בשנים האחרונות מתרחש תהליך מרתק בקהילות הקיבוציות הכולל שינוי ביחס התושבים ליום כיפור. תהליך זה בא לביטוי בין היתר בכך שהשנה יותר משני שלישי מהקיבוצים בתנועה הקיבוצית, קיימו אירועים מיוחדים סביב יום הכיפורים ומשמעותו הן בפן הקיבוצי והן בפן הדתי. יום הכיפור הקיבוצי

מאופיין בצביון ייחודי של תרבות ושיח, המשלב תכנים

מסורתיים עם יצירה של תושבי הקיבוץ, בין השאר בוידויים של חברים החולקים חוויות אישיות, סיפורי ילדות מבית אבא על יום כיפור, חוויות ממלחמת יום כיפור, פרקי קריאה ושירה אותם הם מעוניינים לשתף עם חבריהם. בנוסף, ניתן לראות יותר ויותר קיבוצניקים הבוחרים לצום ומקפידים על מנהגי כיפור. חלק מאותו תהליך בקהילה הקיבוצית, קשור גם לשינויים הדמוגרפים באוכלוסיית התושבים המשלבים מרכיבים אורתודוקסיים קלאסיים אל תוך החצר הקיבוצית, ובכך מקיימים טקסים ואירועי מסורת של המועד לרבות יום שבתון, סעודה מפסקת, צום ולימוד ותפילה שמוקדשת גם לבנים שנפלו במערכות ישראל. בהקשר זה יצוין כי במלחמת יום הכיפורים, איבדה התנועה הקיבוצית את מיטב בניה. 470 מתוך 2,569 חיילי צה"ל שנהרגו במלחמת יום הכיפורים התגוררו ב-167 קיבוצים ברחבי הארץ. מדובר בנתון מצמרר המעיד כי שניים מכל שלושה קיבוצים שכלו בנים בקרבות. מוכר הוא סיפורו של קיבוץ בית השיטה, שם לא פחות מ-11 מבני הקיבוץ נהרגו במהלך המלחמה, לזכרם אף כתבה חברת הקיבוץ דורית צמרת את השיר "החיטה צומחת שוב".

סוכות

ראה סיכום צוות סוכות בעלון זה.

אושפיזין - חינוך מארח קהילה

החינוך החברתי באשדות הזמין את תושבי שתי הקהילות: אשדות מאוחד ואשדות איחוד להיות אושפיזין בסוכה שלהם, בחצר בית כולל יצפצפה (דו-ו') במאוחד.

האירוח כלל: ארוחת ערב, קפה ועוגה. יש לנו מערכת חינוך גדולה, יש לנו שתי קהילות גדולות וגדלות. האירוע היה אירוע המוני, כלומר המון אנשים הגיעו, הארגון וההכנות היו טובות ויחד עם זה, בהתחלה היה מאד צפוף לאט לאט הצפיפות ירדה והורגשה רווחה. תודה לאנשי החינוך החברתי על המבצע הגדול הזה.

יונתן

סיכום סוכות

ודילמות על חג בקיבוץ המתחדש

<p style="text-align: center;">דילמות</p> <p style="text-align: center;">דילמה מס 1: יום ושעה של האירוע</p> <p>יש הסבורים שהמנהג והמסורת באשדות יעקב איחוד, לקיים את אירוע סוכות בערב החג, נכונים וצריך לשמור עליהם.</p> <p>אחרים אומרים שבאירוע המתקיים בערב החג אנחנו מפסידים משפחות רבות שע"פ המסורת שלהם ערב החג הוא ערב משפחתי, בביתם / בסוכתם בקיבוץ או אצל בני המשפחה מחוץ לקיבוץ. הם מסבירים שבקיבוץ הקודם, ההומוגני, החברים היו אוכלים ארוחת ערב בחדר האוכל ועוברים לדשא. היום אין חדר אוכל וארוחות בבית הן ממושכות יותר. הנשים בצוות ציינו על קושי גדול, אי נוחות ואי נעימות, להגיע בזמן לערב החג. אחת ההוכחות לכך שעיתוי הערב אינו מתאים לישוב החדש היא שבהופעה של ילדי כיתה ב' על ארבעת המינים השתתפו רק 4 ילדים מתוך 20 ילדי אשדות יעקב איחוד שיש בכיתה הזו.</p> <p>הוכחה אחרת מיעוט קהל מההרחבה.</p> <p>הצעתם: לקיים את הערב הזה במוצאי חג ראשון. לדבריהם העיתוי הזה יאפשר ליותר משפחות וליותר ילדים להשתתף באירוע. ומכאן יקל על גיוס משתתפים מבוגרים וילדים - בהופעות.</p> <p>הייתה הצעה לקיים את הערב בשעה מוקדמת יותר כמו שנהוג לאחרונה בחג השבועות – ההצעה ירדה.</p> <p>הייתה הצעה לקיים את הערב מאוחר יותר, כלומר להתחיל ב- 21:00 לדברי המצדדים בשינוי יום האירוע, ההצעה הזו לא נותנת תשובה מספקת.</p> <p>שאלות לנו, לציבור האשדותי, לרכות התרבות, למזכיר הקיבוץ:</p> <div style="border: 1px solid black; padding: 5px; margin: 10px 0;"> <ul style="list-style-type: none"> • איך יוחלט מתי לקיים את הערב? • מי יחליט? הציבור? הצוות? מועצת קהילה? הנהלת האגודה? </div> <p>המשך בעמוד הבא</p>	<p>סיכום ערב חג סוכות – אשדות יעקב איחוד תשרי תשע"ו / ספטמבר 2015</p> <p>השתתפו: דודו פונדק - בראש, מיכל פרידר, אפרת ספיבק, אילנית פרץ שדה, נעם שוחט, יונתן – שרשם.</p> <p>המטרה: לסכם את האירוע. לציין מה היה טוב שצריך לשמור ומה כדאי לשפר</p> <p>חוות דעת כללית: יש הסכמה בצוות שהאירוע היה טוב, התכנית התחילה בזמן, בדיוק ב-8:30 וזרמה היטב עד סופה 09:30. מרכיבי התכנית: ריקודים, קריאה, אושפיזין – היו מוצלחים והגיעו ברציפות.</p> <ul style="list-style-type: none"> • הצעה: לחשוב על גיוונים בריקודים במוזיקה, תוך שמירת שלד הערב. <p>קהל: הערכה - 500-600 נפשות. סודרו 400 כיסאות, חלקם הגדול היה מאויש ורבים עמדו מסיבי.</p> <p>במה: חזרנו לבמת המקלט ששודרגה ולדשא ששודרג סביבה. יש הסכמה שהבמה והמקום טובים ונוחים לתפעול ולצפייה</p> <ul style="list-style-type: none"> • הצעה: לסדר לבמה גב מתכת חזק וקבוע שיאפשר תלייה קלה של תפאורה ותאורה (נעם יביא הצעה ממסגר) • עוד הצעה: נחוץ מיקום נוסף למדרגות (לבדוק גרם דרגות נייד מעץ שנמצא במחסן תרבות) • ועוד הצעה: למרות אישור ממונה הבטיחות למצב הקיים, כדאי לטפל במעקות קבועים סביב הבמה, ומעקות עם אפשרות להסרה בקדמת הבמה בהתאם למופע. <p>תודות: לשרה'ה שרון על ההנחיה, לשאול אלטר על הדאגה והטיפול בבמה, בדשא ובציוד הנלווה וגם בחיסול. ולכל חברי הצוות על המסירות ועל הצלחת הערב.</p>
---	--

דילמות לחג בקיבוץ המתחדש - המשך

דילמה מס' 4: ילדים רועשים מתחת לבמה.

חשבנו אולי ביטול המחצלות והשארת כיסאות בלבד ימנע את הילדים שיושבים לבד ומשתוללים מתחת לבמה. ראה חג ה - 90

היו שאמרו שיש יופי ונחמדות בעובדה שילדים יושבים על מחצלות קרוב לבמה, לא מסתירים להם. ויחד עם זה דובר על הצורך בקמפיין להורים, לשמור על ילדיהם קרוב לליבם פיזית....

אנחנו מצפים, שכל מי שקורא מסמך זה ויש לו דעה / הצעה בנושאים הנ"ל שיעביר אותם לאחד מאנשי צוות החג (רשימה בתחילת הכתבה) או למזכיר או למרכזת התרבות.

אנחנו מצפים מהמזכיר, ממרכזת התרבות, מרכזי החינוך להעלות את הדילמות האלה לדיון.

תרומת דם

תרמו 25 אנשים. זו תרומה יפה. עלי לציין את חברי גרעין "צבר" שבאו עיפיים ישר מטיוול ולא ויתרו על התרומה. וכמו לציין שלוש חברות (סבתות) שבאו לתרום. רוב תודות לכם התורמים על הענות. כל הכבוד.

רב תודות עדה

• אם לשתף את הציבור בדילמה הזו, איך אפשר לשתף אותו? מתי לשתף אותו: עכשיו כשהכל חם או בספטמבר 2016 – לקראת החג. הרוב חשב שכדאי לשתף עכשיו.

דילמה מס 2: מעורבות ילדים בערב הזה

מעורבות הילדים בערב הזה הייתה חלשה מתמיד. ההסבר. מערכת החינוך משותפת לשני הקיבוצים, החגים בנפרד. כשמערכת החינוך הייתה של קיבוץ אחד, או בחג משותף לשני הקיבוצים, כל הכנת הילדים לאירוע התרבותי, גיוס הילדים לאירוע, החזרות והאחריות הייתה של המדריכים / הצוות בבית הכולל / מרכזון ולכן הרוב הגדול של הילדים - השתתף.

היום, כשהמערכת שייכת לשני הקיבוצים והאירוע לקיבוץ אחד, קשה לגייס את הילדים להופעה ולחזרות, אי אפשר לקיים חזרות בבית הכולל או בשעות הפעילות של הבית הכולל וכך, מפסידים הרבה מאד ילדים. למשל השנה לא היה ריקוד של כיתות ד - ו ועל הופעת כיתה ב' כבר סיפרנו.

החלטה / הצעה: אנחנו קוראים למרכזת התרבות, למזכיר, למרכז החינוך / מזכירות פעילה / רחבה לעזור לנו לחפש פתרונות לדילמה הזו השייכת לא רק לחג סוכות אלא לכל אירועי התרבות בהם צריכים / יכולים להופיע ילדים. בנוסף יש לשתף את אחת מעובדות צוות החינוך בהכנות לחג.

דילמה מס' 3: ילדים שלא הגיעו לחזרות עלו על הבמה, לקרוא, לרקוד

היו שאמרו שזה נחמד שכל מי שיכול עולה לבמה ושאי אפשר להגיד לילד, אפילו שלא היה בחזרות לא לעלות לבמה. אחרים אמרו שאי אפשר ולא חינוכי לתת לילד שלא היה בחזרות, לעלות לבמה. **סוכס** שיש צורך לעדכן את כל ההורים מראש: "עולה לבמה ילד שמשתתף בחזרות. ילד שלא יגיע לחזרות לא יוכל לעלות לבמה בערב ההופעה!"

רצף ההקפות נקטע

ודומה שנמצאה הנוסחה הראויה של הקפות במתכונת קיבוצית.

בשנים האחרונות, מספרם של הרוקדים עם ספר התורה הצטמצם משמעותית, ויתכן שסיבה זו, בתוספת 'עייפות חומר' של מי שמארגן שנים רבות את תפילות הימים הנוראים בהתנדבות מלאה, הביאו את ארנון 'לוותר' השנה על ההקפות השניות (ההקפות הראשונות נערכו בית הכנסת), בלא שידע על כך את הציבור, שחלקו מאד התאכזב.

מה קרה שלא התקיימו הקפות באשדות?

ארנון: לא הצלחתי להתארגן כמו שצריך, ולכן החלטתי שלא לקיים את ההקפות השניות, פשוט, כי לא רציתי שזה יראה מבזה ולא מכובד. בדיעבד, הוא מוסיף, אני מצטער על כך כי 'קבלתי על הראש' מציבור רחב של אנשים שהתאכזב לראות את מגרש כדורסל שומם וחשוך. התגובות האלה גרמו לי להבין שעשיתי לא בסדר, וכי היה עליי לפחות לידע את הציבור מראש שהטכס לא יתקיים. זה נורא מפריע לי, אני לוקח על עצמי את האשמה לתקלה, ומבטיח בשנה הבאה טקס מכובד ומרשים.

אוף דה רקורד, מציין ארנון שעבר עליו חודש תשרי מאד מאד פעיל ועמוס. לבית כנסת המקומי הגיעה קבוצה חסידים מירושלים שהעבירו את התפילות בצורה מדהימה. קשה למנות כמה אנשים הגיעו לבית הכנסת, כי רבים נמצאים מחוץ למבנה, ובית הכנסת עצמו שמכיל כמאה מקומות, היה צר מלהכיל את עשרות מבקשי הסליחות. עזרת נשים, שם הוכשרו שלושים מקומות בלבד, היה מלא עד אפס מקום, ולקראת נעילה הגיעו רבות שנתרו לשבת בפתח ולהביט מבחוץ.

אני שב ומתנצל על עוגמת הנפש שנגרמה לציבור שוחרי שמחת תורה באשדות, מדגיש ארנון, ומבטיח באות קידוש לבנה, לכפר בשנה הבאה.

אבנר

השנה נקטע רצף של כמעט עשור שנים של הקפות שניות באשדות. אשדות איחוד הוא אחד היחידים בתנועה הקיבוצית החילונית, שמקיים מסורת זו, והציבור הופתע לגלות מגרש שומם וחשוך. זה החל כאמור לפני עשר שנים כסוג של נסיון, אולי אפילו הימור, שאיש לא ידע כיצד קיבוץ חילוני יתמודד עימו, ומשנה לשנה הנושא התמסד, הרבה בזכות ארנון גבאי, שהצטרף לאשדות כתושב, ובהמשך בנה את ביתו בהרחבה.

ארנון שמכיר היטב את המימסד הרבני, השכיל להביא לאשדות (יחד עם אחרים כמובן) בית כנסת מפואר, ובנוסף לתפקידו כשמש וגבאי בית הכנסת, דואג לתפילות מסודרות לכל אורך השנה. לאחר שהנסיון הראשון של שמחת תורה צלח, הפך הארוע למסורת, שגובתה ב'קבוצות חיזוק' מרמת הגולן, ששילחו את הקהל המקומי למעגלים של אחדות ושמחה. עם השנים הפך הטכס לעוד חג בלוח השנה, ויכולת לראות שם חילונים לצד אברכים, ונערות בגינס לצד שמלות רחבות שוליים, נעים במעגלים של שמחה פורצת גדרות. אחרי שנים אחדות של שבירת מחיצות, החליט מי שהחליט שנוכחות של נציגי שני המינים על מגרש כדורסל אחד, מתירנית מדי לטעמו, והציב מחיצה, כפי שנהוג בעולמם של אנשי תורה.

הצבת המחיצה עוררה (כצפוי) תרעומת רבה בקרב הציבור החילוני, שסבר שיש בכך משום הפרת האיזון העדין שבין שני העולמות, והיו שקראו לבטל את הארוע. לאור המחאה הקולנית המהדהדת, עשה ארנון חושבים, והחליט, לאחר שהתייעץ עם גורמים שונים, שלא להזמין להבא את אנשי הגולן הנחמדים והנמרצים, אלא להסתפק 'בכוחות מקומיים'. השמחה אמנם נפגמה מעט, אבל הטקס המשיך והתקיים ללא דופי, בגיבוים ובנוכחותם של רבני האזור. ארנון טרח מבעוד יום להפקה מרהיבה שכללה דוכני ממתקים (חינם אין כסף) ומוזיקת חסידית קיצבית, שהתנגנה לה לאור הזקורים. לארוע נהר ציבור אשדותי גדול, מדרדקים בני יומם ועד זקני העדה,

סיכת בטחון

אכזבה

חברת ילדים הולמת שוב

אין אירועים בטחונים מיוחדים בשבועות האחרונים בגזרתנו. משקיעים הרבה בתורנות שמירת התושבים. מתחזקים, דואגים שיצליח, רוצים שיימשך. החשיבות ברורה.

שעה שאצלנו הסתיו הביא עמו רגיעה ושקט, מסביב בערה. צריך לשמור על זה, על השקט כמובן. לא מובן מאליו בימים אלו ובכלל. תושבים מתבקשים להסתכל מעט לצדדים, לא להתעלם, לדווח שצריך אך לנהל שגרת חיים. תושבים המחזיקים בנשק אישי מומלץ לשאת אותו בימים אלו. מעבר לכך אין הנחיות מיוחדות.

גשם בוא בוא עלי..

שבת שלום.

יונתן שטינדל
רכז בטחון
052-3546770

בני חברת הילדים, לאחר סיפור פנס התאורה שלקחתם, בעיצומה של המסיבה הקהילתית בברכה ושבעקבות היעלמותו הופסקה המסיבה, קראנו בעלון האחרון מכתב התנצלות מרגש מכם.

בין השאר כתבתם שם: "... לאחר שיחה, הבנו שמה שעשינו לא בסדר ולמדנו מהמקרה הזה לפעמים הבאות..."

אבל, כנראה, שאין דומה לקיחת פנס, לגניבת בלוקים של גבינה צהובה (בשווי של 250 ₪ האחד) ופחיות שתייה מהמקרר של חדר האוכל / נהרא.

וכנראה שאין דומה לקיחת פנס, לשימוש פראי ברכב החשמלי של נהרא וגרימת נזקים מוזרים לרכב הזה, חלקם בלתי הפיכים, שעד לגילוי הפרשה, לא הבנו איך הם קורים.

ואני שואל את עצמי: למדו או לא למדו? ויחד עם השאלה הזו, ההתנהגות שלכם, נוער יקר, מאכזבת אותי ומעציבה אותי.

סיפור עם ששמעתי, פעם, משרה בארי. בחור צעיר במדינה מזרח תיכונית נתפס על גניבה בהיקף גדול מאד, העונש במקרה שלו היה עונש מוות בתלייה. כשהוא עומד על במת ההוצאה להורג, מחובר לעניבת החנק, ביקש להיפרד מאימו. אימו עלתה לבמה וקרבה את אוזנה אל פיו והבחור... נתן לה נשיכה חזקה באוזן ושתק. לתמיהתה מה זה היה? ענה הבחור הנשיכה באה להביע את כעסי שלא הכית אותי ולא הענשת אותי על הגניבות הקטנות שעשיתי בילדותי וכך הגעתי לגנבות הגדולות שבגללן אני מוצא עכשיו להורג, רוצה לומר, גם את אשמה במוות הזה שלי.

ונחזור לסיפור האמיתי ואני שואל את עצמי, האם קיבלו עונש חמור מספיק? האם למדו? האם יסיקו מהמקרה הזה, למקרים דומים?

או, שאין מקרה הפנס כמקרה הגבינה הצובה ואין מקרה הגבינה הצהובה כמקרה הרכב החשמלי ואין מקרה הרכב החשמלי כמקרה... הבא.

יונתן – נהרא

אני מצטער על ההכללה, אני משער שמעטים שותפים למעשים הנפשעים ויחד עם זה, מכיוון שאין לי שמות ומכיוון שהילדים הטובים לא משתפים פעולה, לא נשאר לי אלא – לעשות הכללה.

עדכונים מצוות איוש דירות

בית 7א' דירה 5

(שכונת הבננה, מעל ענת שיפר)

ניתנה במכרז למשפחת פריזר (יולי 2015).

בית 8+7/18

שכונה מערבית (מעל יובל ולימור זולטי), ביתם של משפחת פריזר יצא למכרז.

המכרז נסגר ב-1/10

אף משפחת חברים לא ניגשה למכרז, שלוש משפחות של בנים בתהליך קליטה ביקשו להיכנס לדירה. ההחלטה מתקבלת ע"פ ניקוד שמסתמך על שיטת המכרזים של איוש דירות.

נכנסת לדירה 8+7/18 משפחת משולם דקלה (עשת) ואבי, עם שלושת בניהם.

המשפחה נמצאת בתהליך קליטה לחברות.

בהזדמנות זו נעדכן שצוות איוש דירות מטפל ביחד עם אורי קרפ גם בפניות של בנים להשכרה או למגורים בזמן תהליך הקליטה, מתוך רצון לחזרת בנים, למתן עדיפות למשפחות בנים החוזרות לחיות עמנו בקיבוץ.

הניקוד כולל שכלול של שני קריטריונים עיקריים:

זמן המגורים בקיבוץ ומספר הילדים במשפחה, זאת כדי לקבוע סדרי עדיפות בין משפחות בנים שאינם חברים, המבקשות את אותו בית.

ועוד עדכונים על איוש דירות של בנים:

בית 2/72 (ליד אילנה פולק) נברך ברוכים הבאים עמרי ושיר מנטל,

שמחכים להחלטת הקלפי בתקווה להצטרף לחברות בקיבוץ.

דו דיור בבית 8+7/16 (שכונה מערבית, בבניין של שלמה מגיני)

נכנסים משפחת יותם ומייגן בארי,

המשפחה נמצאת בתהליך קבלה לחברות.

משפחת בארי תתגורר זמנית עד לפינוי הדירה המיועדת בבית 28/5 (ביתה של אתי רון לשעבר).

דירה 5/73 - ענת אלתר וליאור לופן - ממתניים לעבור לשכונה המזרחית לדירה 5/73 (הבניין של דוד נחמד, קומה שניה)

דירה 2/15 - לירן להב ונעה זוגתו, ממתניים למעבר ענת אלתר וליאור ויחליפו אותם בדירתם. (דירה בשכונה מערבית ליד אלעד גלעד)

דירה 4/10 - צח ומורן להב ממתניים לדירה 4/10 בשכונה הצפונית (במקום ויקי וגרשון פרומין שעוברים לביתם החדש בהרחבה במאוחד)

צח ומורן רק הגיעו לקיבוץ כתושבים, ברוכים הבאים.

עדכון מהשכרת דירות

מבצע "ושבו בנים לקיבוצם"

מבצע על דירות ספציפיות להשכרה בקיבוץ מוזמנים לפנות אלינו לפרטים 050-8651915 לבני קיבוץ בלבד.

רשמה: זהר

"אחברינו החדשים"

תודה לכבד חברי קיבוץ אשדות יעקב
אל הרוח האביית והתמיכה שנתת לנו
בקבלתנו לחברות.

מאחלים לכם ולבנינו אוף הרבה שנים
של חיוכים במדרכות.

צומרי אפרת נואה כן היפה ואור.
(וארי')

(נשמט מהעלון הקודם)

שיוך לכאן או לכאן?

להיות חברים בכדי לשבת עמנו בביתם?
 במידה ויימכר הבית, האם הקונה ייאלץ
 להיות חבר? האם יוכל חבר למכור את ביתו
 לחבר אחר בקיבוץ? או: מה יהיו הנהלים
 לגבי השכרת הבית לגורם שלישי, אם בכלל?
 ומה בדבר עמידותו של החוזה תחת כותלי
 בית המשפט?
 את אותו חוזה נלווה, או דומה לו, ניתן יהיה
 לעשות גם תחת 1380 ושאלות דומות ישאלו.
 הכול בכפוף להחלטות הקיבוץ.

החברים צריכים להביע את רצונם, האסיפה
 צריכה להחליט על הכיוון. **המבחן הגדול,
 האחריות הגדולה, היא בידי הנהלת
 הקיבוץ** - שתידרש להציג חזון בהיר ונהיר,
 שיביע את הכאן והעכשיו, אבל גם מה
 מתכוונת ההנהלה להשאיר ולהנחיל לדורות
 הבאים ולהמשך תשעים שנות קיום??
 לאלו וגם לאלו יהיה ביטוי בחוזה הנלווה,
 ולא משנה באיזה מההסדרים תבחר
 האסיפה.

יונתן שטינדל

*ברכות לרונת ודודו איתן
 עם האצבר לביתם החדש
 ברחוב אלון בנוף אשדות!*

חברי הקיבוץ הוותיקים ניצבים בימים אלו
 מול החלטה שניתן לכנותה **משמעותית**.
 החלטה בדבר בעלות על דירתם. באסיפה
 האחרונה הציג באופן ברור ונהיר עורך דין
 גולדשטיין את החלופות:

1. הסדר 751 – לפיו החבר היינו
 הבעלים הישיר של דירתו מול
 המנהל בכפוף לחוזה מול הקיבוץ.
2. הסדר 1380 – הקיבוץ הוא
 הבעלים של הדירה בכפוף לחוזה
 מול החבר.

לעיתים נדמה שיש הבדל תהומי בין
 החלופות אבל לעיתים נדמה שהן דומות עד
 מאוד.

מדוע? מכיוון שהכול מצוי בפרטים הקטנים.
 ואת הפרטים הקטנים ייפרטו בחוזה עליו
 ישקוד הקיבוץ או מי מנציגיו.

על פניו נדמה שהצעה 751 פשוטה יותר,
 ברורה יותר, תואמת את המציאות
 העכשווית, אולי מבטאת את רוח הזמן.
 טובה יותר לנקלטים חדשים או חברים
 הרוצים לבנות את ביתם יש מאין בשכונה
 המבוששת לבוא. טובה גם לחברים וותיקים
 הרוצים להעניק דבר מה ממשי לילדיהם כאן
 ועכשיו, מעבר לרעיון, לעיצוב הדעת והאופי
 שהעניקו להם בינקותם.

מנגד - הצעה 1380 מביאה איתה הזדמנות,
 הזדמנות אולי חד פעמית, להוציא את
 המנהל משטח המחנה. הזדמנות לקחת
 אחריות אמיתית, לקבע את מעמדו של
 הקיבוץ או הרעיון שהוא מגלם ככזה, שעדיין
 יש לו מקום ממשי בחייה של הקהילה. הצעה
 1380 טומנת בחובה גם חוסר בהירות,
 חלוציות וגם דרך עקלקלה וארוכה יותר.

הדמיון הרב בין ההצעות יהיה בניסוח החוזה
 המתלווה להחלטת השיוך ולא משנה באיזה
 חלופה ייבחר. הרי גם אם יפנה הקיבוץ ל-
 751, עדיין יצטרך לקבוע את המסגרת
 בתוכה יפעל החבר: האם היורשים ייאלצו

שנה חדשה נוהגים ישנים - ע. דיין

אחרי חום הקיץ שהשנה התעלה על עצמו ואפילו "זקני אשדות" מתקשים לזכור כמותו, כולל סופת החול הכתום שהקדימה והגיעה דווקא מהמדבר המזרחי מכיוון עירק/סוריה.

מאחר ואני ילדה טובה, נשמעתי להוראות החזאים ויצאתי מעט מאוד מפתח ביתי. רוב הזמן ביליתי בחברת המזוגן, שהציל אותי מלהט החום המאובק שבחוץ תוך שאני חושבת על אותם אנשים שחייבים להיות בחוץ ולעבוד בשדות/ במטעים בכבישים ובבניין; וחשבתי שבכל דבר אפשר גם למצוא את הטוב. כלומר אם אני מקטרת על תקופת הזקנה שאני כבר שרויה בתוכה, הנה, לפחות איני חייבת עכשיו להתרוצץ בחוץ, או בעבודת השדה שעמלתי בה פעם. מקסימום, יוצאת לטייל עם כלבתי הקטנה, שלא מבינה למה אנחנו בבית כל הזמן.

ומכאן לתופעה ישנה-חדשה שאיני יכולה לעבור עליה בשתיקה, ומצד שני לא יודעת למי פונים. לפני מספר שנים היה איזה גל מוזר של אנשים, שהגיעו לקיבוץ עם מכוניתם הורידו ארגז או קרטון מלא בגורי כלבים ונסעו לדרכם. לא מדובר חלילה בצדיקים אלא ברשעים חסרי לב ומצפון. אימוץ כלבים הוא מצווה בעיני ולכן אימצתי את רגינה – הכלבה העזובה הראשונה שלי. כמו גם חברות אחרות שאימצו מספר כלבים בו זמנית, כי לא יכלו לעמוד מנגד, ולראות את הכלבים המסכנים נטושים.

אח"כ כאילו נרגעה התופעה קצת. לפני ימים אחדים כשיצאתי מהמזכירות שמעתי צווחות דקיקות וקורעות לב של חתלתולים. מיד התאספו ובאו לרגלי שלושה גורים קטנטנים שכנראה רק נגמלו מחלב אָמם ומישהו דאג להביא אותם ישירות למזכירות הקיבוץ. אולי חשב שיאמצו אותם במקום מאשה חתולת המזכירות ז"ל שהלכה לעולמה לא מזמן. החתלתולים המייללים ממש שברו את לבי, לא יכולתי לקחת לדירתי, כי סופי כלבתי

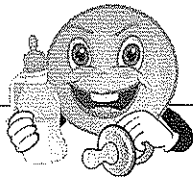
סוף בעמוד הבא

כמדי שנה אנחנו מברכים איש את רעהו בשנה טובה ותמיד מקווים שהפעם השנה תהיה יותר טובה מקודמתה; שבאמת תהיה שנה טובה בלי זליגות של טיל או פגז תועה או לא מכיוון לצפון או לדרום, שקט שמאפשר לחיות בלא אזעקות ובלי שיבריתו את עם ישראל שנופש בצפון הירוק והיפה, משכשך בנחלים. פשוט להירגע קצת.

מאז שיש לי נכדות, רציתי מאוד שהן תזכינה לראות ולשבת עמי לחוג את פסח או ראש השנה. אבל... כל עוד הסבתא השניה היתה בחיים, זה לא התאפשר, והשנה, כאשר נפטרה, חשבתי שאוכל סו"ס לראות את נכדותיי נהנות בחדר-האוכל שלנו, אלא שאז הסתבר שיש מיעוט נרשמים, והוחלט לבטל את ארוחת החג וטקס ראש-השנה בחדר-האוכל, וכך חגגנו לנו כל אחד בדירתו עם משפחתו. ילדי החליטו הפעם לבוא כולם אלי לחג והיה נחמד מאוד. אילת, שהיא "ועדת התרבות המשפחתית" מצאה במרחבי דירתי את ה"סידור" של אבא שלי ז"ל ובמרחב האינטרנט את כל הדרוש לטקס קבלת החג. אז אמנם לא אכלנו דגים כי אילת אלרגית ואני סתם לא אוהבת, אבל היו לנו את כל סימני החג האחרים הנחוצים, כדי לברך. ברכנו ואכלנו והותרנו והודינו כדבר ה'... כאשר ברקע שמענו גם את מיכאל ז"ל מנגן באקורדיון מתוך דיסק. אכן היה לנו חג שמח.

ויחד עם זאת... חסרו לי לראות את השקופיות שהיינו רואים בכל ראה"ש בעבר ובעיקר תמונות התינוקות החדשים בעמוד הראשון של העלון הראשון של השנה. אני מבינה, שיש שינויים, ואין בידינו לעצור את הקידמה אבל, לאן?! ולכן, אני מאוד שמחה ומודה לצוות יום-כיפור – **ברוריה ולירון** שהחליט לא לוותר על טקס יו"כ ומודה מאוד גם **לדודו פונדק** וצוותו עם **שרה'ה שרון**, הזמרים, הקריינים הרקדנים האחראים, שעמלים כבר שנים אין ספור על טקס חג הסוכות שעיצבה **הדה ז"ל**. זה נפלא והלוואי ותמשיכו עוד שנים רבות להנחות ולעצב את הימים המיוחדים הללו.

שנה חדשה נוהגים ישנים – סוף

מזל טוב!
לצפרה וקותי פייקוב
להולדת הנכדה – דנה
בת לפני ורונן
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לסמדר ויוסי בן סורת
להולדת הנכדה – אלה
בת לפני אור
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
למאירה ויאאל צמח
להולדת הנכדה
בת לפני וצנבל
מזל טוב למשפחה!

מזל טוב!
לאורית ואלי סטולרו
להולדת הנכד
בן לפני ושמ
מזל טוב למשפחה!

היתה מחסלת אותם. אז פתחתי את שקית הניילון שבה שמרתי את העור והסחוסים של מנת העוף שאכלתי בצהריים וחילקתי לחתלתולים שטרפו הכול בהתלהבות עצומה. התפלאתי שלמרות קוטנם הצליחו לאכול את הסחוסים. התקשיתי להפרד מהם וגם הם ממני, אחד מהם רצה להמשיך ולנסוע על הקלנועית שלי, אבל ויתר בסוף כדי להישאר עם אחיו הפעוטים. מה עלה בגורלם איני יודעת, כי חששתי לחזור ולשמוע את יללות הרעב שלהם.

היום לשמחתי, יש וטרינרים וקליניקות מצוינות ואת שתי הכלבות שגידלתי העברתי מיד לניתוח עיקור כדי לפתור את בעיית הגורים הלא רצויים.

עוד מעט יגיע החורף במלוא עוזו, ואני מקווה לא לראות שוב את המראות העצובים של חתולים מנסים למצוא אוכל על פחי האשפה ובראותם מכונית מתקרבת, אצים לקראתה בשמחה כדי להתיישב קרוב למנוע שעדיין חם. היתה לי חברה שלא הבינה למה המנוע משמיע קולות מוזרים ורק בדיקה במוסך גילתה שחבוי בה חתול מרוסק.

מי שזורק בעל-חיים לרשות הכלל צריך לקחת בחשבון את הדברים הללו ולהפסיק את הנוהג הפסול של השלכת גורי חתולים וכלבים לחצרם של אחרים שהוא גם מנוגד לחוק וגם לא אנושי.

שתהיה לכולם שבת שמחה ונעימה.

עמליה דיין בת-ארי

לכידת כלבים

נר נשמה חודש אוקטובר

הכלבים המשוטטים, כלומר כל כלב שמשוטט חופשי ברשות הרבים עם או בלי בעלים, מהווים מטרד, מלכלכים, מפחידים ולעיתים נושכים.

כדי לשמור על שלום התושבים מפעילה המועצה שירותי לכידה.

בימים אלו אני מקיים מערך של אנשי קשר בישובים השונים. כל תלונה לגבי כלבים משוטטים תועבר לאנשי הקשר שבמידת הצורך יצרו קשר עם המחלקה הוטרינרית להמשך טיפול.

לכן, תושב הרוצה להתלונן על כלב משוטט, כדאי שיעשה זאת דרך איש הקשר של ישובו וכך נוכל להפנות את הלוכד למקום ושעה מדויקים יותר ועבודתו תהיה יעילה.

חשוב לציין שהלוכד צריך לעבוד במסגרת החוק, שאינו מתיר כניסה לחצר פרטית מגודרת ללא רשות הבעלים, כך שבמקרה של כלב שרק לפני רגע היה ברחוב וכעת נכנס לחצר פרטית כלשהי לא ניתן ללוכדו.

כמו כן אנו מפעילים מערך לצילום כלבים משוטטים וזיהויים על פי השבב ושליחת קנס מנהלי בגובה 500 שח.

ד"ר גיא בן שמחון
וטרינר המועצה

טלפון 04-6757648

נייד 054-5233844

פקס 04-6757642

דוא"ל : vet@j-v.org.il

ינשטוק	אריה	17.10.1936	ב' חשון תרצ"ז
הוץ	אליעזר	15.10.1948	י"ב תשרי תש"ט
דנא	יהונתן	30.10.1950	י"ט חשון תשי"א
זיס	מנחם	9.10.1951	ט' תשרי תשי"ב
פלאג	דני	21.10.1956	ט"ז חשון תשי"ז
שרעבי	אפרים	30.10.1956	כ"ו חשון תשי"ז
אהרונשטם	יחזקאל	16.10.1957	כ"א תשרי תשי"ח
דרכסלר	הלנה	30.10.1961	כ' חשון תשכ"ב
שפירא	חיים	10.10.1963	כ"ב תשרי תשכ"ד
בן-פורת	דוד	22.10.1963	ד' חשון תשכ"ד
דובי	אליהו	15.10.1965	י"ט תשרי תשכ"ו
פס	סופיה	16.10.1965	כ' תשרי תשכ"ו
ניב	חייקה	17.10.1966	ד' חשון תשנ"ז
שניפר	חנה	13.10.1971	כ"ד תשרי תשל"ב
פדלוצקי	פרידה	29.10.1971	י' חשון תשל"ב
קרויגר	סילבלי	6.10.1973	
ברקאי	יעקב	7.10.1973	י"א תשרי תשל"ד
פייקוב	יפה	29.10.1977	י"ז בחשון תשל"ח
בן-ארצי	לאה	10.10.1983	ג' חשון תשמ"ד
לביא	הלל	25.10.1989	כ"ו תשרי תש"ן
דיין	קלרה	19.10.1990	ל' תשרי תשנ"א
אלתר	ישראל	2.10.1993	י"ז תשרי תשנ"ד
זינגר	חנה	12.10.1993	כ"ז תשרי תשנ"ד
גפני	ינון	31.10.1994	כ"ו חשון תשנ"ה
היימן	ראובן	23.10.1996	י' חשון תשנ"ז
ניב	אביבה	26.10.1997	כ"ה תשרי תשנ"ח
נייטר	מאשה	24.10.1998	ד" חשון תשנ"ט
גת	בנימין	5.10.2005	ב' תשרי תשס"ו

פרטים על כל אחד מהנפטרים ניתן לקרוא באתר ההנצחה של אשדות איחוד באינטרנט

מי ומה באשדות

**שדות שבעמק
קדמוני הלילה
בריח הזבל
ניחוח חציר.**

מסוג טי 34 שנתפס שלל במלחמת ששת הימים והובא אחר כבוד לגזרה המזרחית אשדות, לשמש כנשק הרתעה מול כוחות ירדן, אם וכאשר יפלשו. לטנק נקבע מפקד, עודד גפני, יוצא חיל השריון, והכל היה ערוך ומוכן, אלא שבינתיים המלחמה הקרה הסתיימה והטנק נותר בודד וזנוח. הראשון שניסה לחלצו מבדידותו היה שמעון המסגר שנואש עד מהרה, ועתה הגיעו אנשי 'צבר' כדי להשלים את המלאכה ולחשוף את זהותו של הסוכן הסובייטי. נקווה שהפעם יהיה מי שידאג שהאזור בו מוצב הטנק ישאר נקי מעשבים וישמש מזכרת לימים שכולנו רוצים לשכוח.

עוד לא ברור אם מדובר באינתיפדה מאורגנת או בהתקוממות עממית שמציתה את הרחוב ומסיתה ילדים לדקור את בני גילם. בינהרא' כמו ברוב מגזרי התיירות, מורגלים למצבי משבר ונערכים לתרחישים שונים. **אדוה אטיאס**, מנהלת 'נהרא', מציינת שעד עתה לא נרשמו ביטולים מצד קבוצות מחו"ל, אבל לא פוסלים אפשרות שמצב כזה יקרה אם הארועים יסלימו. ברגע שמתקבלת 'אזהרת מסע' מצד המדינה השולחת, מסבירה אדוה, האחריות על הביטול חלה על המארגנים, ולכן אלה לא ממהרים לבטל הזמנות שיזיקו לכיסם. דווקא מבין הישראלים, נרשמו מספר (קטן יחסית) של

סוף בעמוד הבא

את השיר כתב לוי בן אמיתי (חבר דגניה ב') בשנת 1937 והוא התחבב והפך למעין מיתוס חקלאי שלא נס ליחו (וריחו) עד היום. שאלתי את עמיתתי למערכת אירית גל, שהיא עירונית במקור, האם ריח הזבל שהושלך בשדה שמול ביתה (עבור מטע בנות שישתל בסתיו הקרוב) מריח או מסריח בעבורה, והיא אמרה שמבחינתה זה ניחוח אז שמחתי. וזה הזכיר לי שלפני כך וכך שנים איציק גל היה גאה בכך שאנשים היו מעירים לו על הריחות הרעים שהביא עימו מהרפת לחדר האוכל, ונהג להגיד שזה ריח של כסף...

בימים אלה מחליפים את קו הביוב הישן העובר בסמוך לבתי הילדים, עבודה לא פשוטה שכרוכה בסגירת נתיבים ובאי נוחות הנמשכת כבר מספר ימים. בהזמנות חגיגית זו תוחלף גם המדרכה הישנה בחדשה ורחבה יותר. דיווח נרחב בנושא זה טרם התקבל במערכת. למרות שפניתי ליוסי ולשאול. חבל.

האנדרטה הוותיקה לזכר נופלי אשדות התבלתה מאד עם השנים, ולאחרונה נעשו בה פעולות שימור הכרחיות בעזרת אמן מהחברה לשימור אתרים, שעשה עבודה יפה מאד. עכשיו אנחנו מנסים להחליף את הנורות (מתנהל מו"מ) ואם יספיק הכסף גם להחליף את השילוט הדהוי. השלטים שהוצבו בזמנו, אינם שווים בגודלם, צורתם וכיוונם, מצין משה, ואנחנו נבצע את השינוי באמצעות החברה שעשתה את השילוט בקיבוץ.

נערי 'צבר' נמצאים באשדות כמעט חודשיים, ובתקופה זו הם למדו הרבה אודות הקיבוץ ואורחותיו, וכעת הם בישורת האחרונה לקראת גיוסם לצה"ל בנובמבר הקרוב. בין הפינות שהוזנחו עם השנים שלאחר המלחמות, נמצא גם טנק סובייטי

מי ומה - סוף

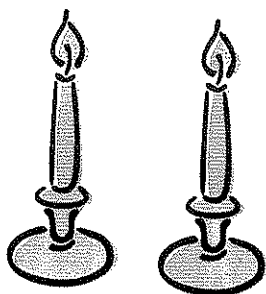
ביום שישי התקיים באולם לזכרם באפיקים מועדון זמר ראשון לשנת 2015/16 עם שירי כוורת והרבה נוסטלגיה הנוגעת ברכות התרבות המיתולוגית, גבי פינסקי שפינתה את מקומה לדורון רות.

למרות שהמועדון עבר ליום חמישי, לא הורגש שינוי במספר המשתתפים, שמילאו בקושי חצי אולם. שיווק, רבותי, שיווק...

לגבי פינסקי, שנראית נהדר, היתה המון עדנה בערב הזה ומספר מברכיה היה עצום ורב.

ולווליה סיפר, שכאשר מינה את גבי לריכוז התרבות, היא התעקשה שהמועצה תאשר לה רכישת אורגן חשמלי. המליאה אישרה וגבי נסעה לחנות 'חלילית' ביפו לרכוש את הכלי. גבי הרימה מספר אורגנים, מספר ולולה, ולבסוף בחרה אחד מהם מבלי שהפיקה בו, ולו צליל אחד. שאלתי את גבי האם היא בוחרת אורגן רק לפי משקל, ותשובתה היתה שבסוף היא זו שצריכה לשאת בנטל...

בת life!

עלון 1469

עריכה ומי ומה – אבנר רון
שער – אירית גל
צילום עלון – אתי רון

ביטולים המוסברים בכך שאנשים חוששים לנוע בכבישים ומעדיפים לעבור את התקופה הקשה בביתם. אנחנו ממשיכים להתנהל כרגיל, אומרת אדוה, ומקווים שתוך זמן קצר העניינים בארץ ירגעו והחיים ישובו למסלולם.

את גשמי היורה קיבלנו השנה בשני גלים. במהלך הלילה ירדו מילימטרים בודדים, שבעיקר ניקו את האבק שהצטבר. לקראת צהריים התקדרו השמים ומטח נוסף של גשם, הפעם חזק וממוקד, שיצר שלוליות יש מאין. בסך הכל נרשמו כ-20 מ"מ שזו התחלה לא רעה בכלל שנותנת תקווה, אולי, לשנה גשומה.

מיחזור - על המתקן לאיסוף בקבוקים למיחזור בסמוך לכל בו, כתוב באותיות קידוש: 'התירוצים לפח - הבקבוקים למיחזורית'. אמירה יפה ואף משעשעת, הבעיה שהבקבוקים מתמלאים הרבה יותר מהר מיכולת הפינוי של החברה, וכך קורה שעשרות בקבוקים נתלים ליד המתקן, מעליו בצדדיו ובכל פינה אפשרית, כי המתקן מלא עד אפס מקום. אז לתירוצים אין מקום בפח וגם לא במיחזורית המלאה, כי פשוט לא אוספים אותם בזמן.

ועוד מסימני הקידמה: מאז הרחיבו את המדרכה בין 'נהרא' לחדרים של ה'שכבה' לשעבר - נכנסים אורחים עם מכוניותיהם עד לחדרים עצמם, למרות השלטים הדקורטיביים האוסרים זאת במפורש. שלטים לחוד, מציאות לחוד, והלקוח תמיד לקוח.

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח

<u>לֹא יִשְׁמַח</u>	<u>לֹא יִשְׁמַח</u>

שְׂמֵחַ יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁמַח